

ACTUALITAT

Comentada per Abd-ar-rahman ibn Carol al-Barsaluni

ibn_carol@yahoo.fr

El Contra-diari

23 de setembre de 2009

- **Descoberta una cambra mortuòria intacta al palau reial de Qatna, a Síria (efe Berlín)**

Arqueòlegs alemanys han descobert a les ruïnes del palau reial de Qatna, al centre de Síria, una cambra mortuòria plena de restes humanes i ofrenes, intacta i sense saquejar després de més de 3.500 anys d'estar tancada.

Els científics de la Universitat de Tübingen, responsables del descobriment, han explicat que, a més d'un tresor de valor incalculable, s'han

trobat a l'interior de la cambra restes d'unes 30 persones.

Comentari: La cambra mortuòria estava “intacta i sense saquejar”. Ara ja no està intacta i està en curs de saqueig. Resulta sorprenent com els arqueòlegs parlen des saquejadors de sepultures sense incloure-s’hi. Si són alguna cosa, els arqueòlegs, és saquejadors de sepultures professionals. De la mateixa sorprenent manera, això és troba normal. Ningú, o poca gent hi troba res a dir. En canvi, algú “profana” alguna tomba en un cementiri modern i surt a tots als diaris i es condemna de totes les maneres. Llavors perquè ens creiem amb el dret d’esventrar i entrar a sac en unes sepultures d’uns Senyors que algú es va prendre la pena de fer seguint els ritus i les creences del lloc i el temps? La seva religió te menys valor que la nostra? Els seus morts mereixen menys respecte que els nostres? No diguem ja quan alguna d’aquestes restes humanes que diu la notícia (una mòmia o un esquelet) s’exhibeix impúdicament en un museu o una exposició. Quina manca de respecte per aquella gent antiga no és això! Els implicats, els moderns saquejadors, us diran: ep! nosaltres ho fem en nom de la ciència, de la ciència de la historia. Així sabem com eren i que feien els nostres avantpassats. I jo els contesto: I què, de que serveix saber tot això? Aquest saber del passat ens impedirà de fer qualsevol animalada de les que fem en el present i de les que farem en futur? No! No ens impedirà de bombardejar amb napalm pobles habitats per civils, de matar de fam poblacions senceres, de llençar els immigrants “il-legals” al mar.

Per favor, deixeu-ho estar, deixeu que els morts reposin a les seves tombes sense que ningú els molesti, envoltats del objectes que els eren agradosos i amagats de la vista dels mortals que encara són vius.

Els grecs tenien molt clar que no convenia que el món dels morts (l'hades) i el dels vius, es toquessin o és barregessin.

11 de setembre de 2009

- **La israelina Noa canta El cant dels ocells a l'acte institucional de celebració de l'11 de setembre.**

Gaza

Israel

Després de cantar s'ha dirigit a l'auditori per expressar els seus desitjos de pau al Pròxim Orient, ha manifestat: "És el meu somni cantar en la firma del tractat de pau entre Israel i Palestina. Jo no abandonaré mai aquest somni".

Comentari: L'actuació de Noa és una provocació que demostra la prepotència del lobby jueu israelià que aconseguit fer ajupir el pobre govern de la Generalitat de Catalunya rebaixant-lo a nivell de criat. De passada dir que el Sr. Joan Oller, organitzador artístic de l'acte que s'ha permès d'insultar els que s'han atrevit a protestar contra la provocació, ha perdut tota la credibilitat i ha demostrat ser un palanganer oportunista sense cap principi. No en vull ni sentir parlar més.

*Pel que fa a la Noa, ara com ara forma part d'un col·lectiu genocida que és el dels ciutadans de l'estat d'Israel. Si vol la pau, lo primer que ha de ser és donar-se de baixa de la nacionalitat Israeliana i sortir de Palestina. Israel es un estat ocupa, la única solució és: **Fora l'estat d'Israel del territori Palestí.***

8 de setembre de 2009

- **El secesionismo ficha a Laporta para la manifestación de la Diada (El Periódico de Catalunya)**

Joan Laporta será el protagonista de la manifestación independentista convocada para el Onze de Setembre por diferentes grupos secesionistas, y apoyada por decenas de entidades de naturaleza similar. El presidente del Barça figurará en cabeza de la marcha, cuyo lema será Som una nació i volem un Estat lliure.

Comentari: Proposta de banderola “sobiranista” per la “diada” de l’11 de Setembre 2009

1 de setembre de 2009

- **De quinoa y bonito, a la griega (Mujer hoy, nº 642)**

Lava la quinoa y ponla a hervir durante 15 minutos en un recipiente con agua y sal, ...

Comentario: Evidentemente se trata de una receta de cocina. Pero ¿Qué es la quínoa? No estoy seguro que mucha gente lo sepa en Europa.

Respuesta según Wikipedia:

La **quinua**, **quínoa**, **quinoa** o **kinwa** (*Chenopodium quinoa*) es un pseudocereal perteneciente a la subfamilia [Chenopodioideae](#) de las [amarantáceas](#). Es un cultivo que se produce en los [Andes](#) de [Argentina](#), [Bolivia](#), [Chile](#), [Colombia](#), [Ecuador](#) y del [Perú](#) además de los [Estados Unidos](#), siendo [Bolivia](#) el primer productor mundial seguido del [Perú](#) y los [Estados Unidos](#).

Comentario: Muy bien por la información, ya sabemos algo más. Todo parece muy normal. Sin embargo un poco más abajo:

Se puede afirmar que su cultivo se extendió por la cordillera de los andes siendo uno de los cultivos prehispánicos de mayor importancia para la cultura Chibcha, mas con la llegada de los conquistadores españoles al altiplano cundiboyacense fue abandonada, casi por completo, esto por el afán de los conquistadores de acabar con las ceremonias de la religión Chibcha que incluían ofrendas a sus dioses y santuarios con alimentos apreciados por el pueblo. (Rodríguez, 1990).

Comentario: Es curioso observar como algo que empieza como una banal receta de cocina acaba poniendo de relieve una salvajada colonial que ni en la peores elucubraciones de un anticolonialista hubiera podido imaginar: Privar a una inmensa zona del mundo de algo que constituya un alimento básico de la población. Seguro que no es el tipo de información que esperan las lectoras de "Mujer hoy". Mi última reflexión es manifestar que después de saber que nuestras tropelias genocidas en América no conocieron limites, ¿Como podemos andar criticando y dando lecciones a gente como Evo Morales y Chavez?

27 d'agost de 2009

- **El Romancero Gitano, García-Lorca: Poesía & Danza a l'Illa del Rei (es Diari de Menorca)**

Lugar La Illa del Rei, Menorca, a las 19h30

Dirección: Juan Cubas (Rapsoda) y Alba Sintés (Coreografía)

Comentario: Cuadro incomparable, una diminuta isla en medio del Puerto de Maó, que sirvió de hospital militar hasta 1964, viejas construcciones, sol rasante de poniente. Pero lo importante es que la prestación de Juan de Cubas como rapsoda fue más que excelente: excepcional. Uno puede pensar que con poetas como García-Lorca ya está todo visto y que uno ya tiene su idea fijada: y resulta que no que un recital excepcional puede irradiar toda una serie de aspectos del poeta no adecuadamente apreciados hasta ahora y que penetran no solo como sonidos por las orejas sino como sensaciones por todo el cuerpo. He de agradecer a Juan de Cubas que se produjera este fenómeno de traspaso: que apareciera tan nítidamente la extrema

violencia que se anida en la poesía de Federico,

Pero la Guardia Civil
avanza sembrando hogueras,
donde joven y desnuda
la imaginación se quema

el explícito erotismo que impregna muchas imágenes,

Niña, deja que levante
tu vestido para verte.
Abre en mis dedos antiguos
la rosa azul de tu vientre.

la defensa de las minorías perseguidas, porqué, ¿que otra cosa son sino los Gitanos sino el símbolo de estas minorías? ¿Quién puede no pensar en Gaza y en los asesinos judíos cuando la Guardia Civil pone a sangre y fuego la Ciudad de Jerez?

Aparece un Lorca poeta comprometido, por eso lo asesinaron, de una gran fuerza expresiva y de una estética sutil y refinada en la que se entretajan los ecos de la poesía del Al-andalus (excelso Ibn Khaffaya),

Su luna de pergamino
Preciosa tocando viene
por un anfibio sendero
de cristales y laureles.

con la poesía del modernismo y con una acertadísima componente surrealista – que hace de Lorca uno de los máximos poetas surrealistas. Quien es capaz de decir,

Gallos de vidrio cantaban
por Jerez de la Frontera.

¿sin que suene artificial? Pocos como Lorca.

Todo esto es muy difícil de apreciar si no es a partir de una recitación adecuada. Insisto, la poesía está hecha para ser dicha y escuchada; comunicada mediante la recitación. Los libros, en todo caso, pueden servir de soporte recordatorio. Juan de Cubas estuvo perfecto en esta función de médium transmisor.

Otra cosa fueron las escenas de, digamos, danza contemporánea que acompañaban la recitación. Un nivel realmente muy primario y banal, a leguas de lo el momento requería.

20 d'agost de 2009

- **Retour à la note du 2 de mai 2009 sur l'exposition d'Anselm Boix-Vives à la Halle Saint-Pierre.**

Air France magazine dit : APRÈS Séraphine De Senlis, le second Miracle du XXe siècle pourrait bien s'appeler Anselme Boix-Vives. Analphabète et rêveur, hanté par l'art roman catalan..... ce primitif moderne laisse une œuvre toute d'splendeur extatique, où la transe africaine côtoie la vision paradisiaque.

Comentari : Catalans! Després d'això, no podeu fer menys que agafar un bitllet d'avió per anar corrents a veure aquesta exposició (S'acaba el 21 d'agost - la Halle Saint Pierre està al peu de Montmartre).

- **Comienza el recuento de votos en las elecciones presidenciales afganas (El Mundo)**

Los afganos han acudido a votar este jueves para elegir a su presidente en medio de las amenazas talibanes de violencia y los [ataques esporádicos](#) a lo largo del país, que se han producido tras los [vividos en los días pasados](#).

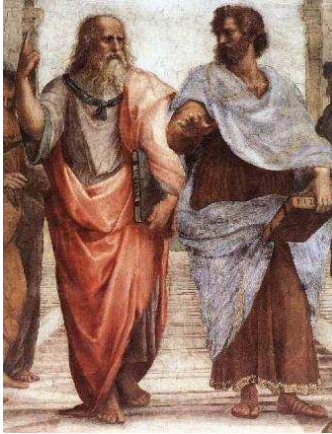
Comentario: ¿Que mayor sarcasmo se puede hacer sobre la democracia? Los mismos que se extasían con la escena en que Paul Henried en el café de Ricky, en Casablanca, se pone a cantar la Marseillaise en el local lleno de oficiales alemanes y arrastra a todo el mundo, hacen ver ahora que dan crédito a unas elecciones en un país puesto a sangre y fuego por mercenarios de cincuenta países. Malditos sean. ¿Que dirían de unas elecciones en la Noruega ocupada por los alemanes con el régimen títere de Quisling? ¿Y las del Viet-nam ocupado

primero por franceses y luego por americanos? ¿O las de Argelia colonizada por los franceses? Todo son farsas sangrientas apoyadas por decenas de países que se consideran ellos mismos “democracias”. La única reacción posible es apoyar sin reservas a la resistencia Afgana. Aprovecho para citar a Socrates - Platon en el Gorgias: “Es malo sufrir una injusticia pero es mucho peor cometerla”.

16 d'agost de 2009

• **Actualité du Gorgias¹ ?**

Partie 1 : de la Rhétorique

GORGIAS.- Je veux dire le pouvoir de persuader (*de la rhétorique*) par ses discours les juges au tribunal, les sénateurs dans le Conseil, les citoyens dans l'assemblée du peuple et dans toute autre réunion qui soit une réunion de citoyens.....

Et quel que soit l'artisan avec lequel il sera en concurrence, l'orateur se fera choisir préférablement à tout autre ; car il n'est pas de sujet sur lequel l'homme habile à parler ne parle devant la foule d'une manière plus persuasive que n'importe quel artisan. Telle est la puissance et la nature de la rhétorique....

SOCRATE.- Ainsi l'ignorant parlant devant des ignorants sera plus propre à persuader que le savant, si l'orateur est plus propre à persuader que le médecin. N'est-ce pas ce qui résulte de là, ou vois-tu une autre conséquence ?

GORGIAS XIV. – N'est-ce pas une chose bien commode, Socrate, que de pouvoir, sans avoir appris d'autre art que celui-là, égaler tous les spécialistes ?

SOCRATE.- ...Le fond de cette pratique est pour moi la flatterie.

SOCRATE.- Mais la rhétorique qui s'adresse au peuple d'Athènes et à celui des autres États, c'est-à-dire à des hommes libres, quelle idée faut-il en prendre ?... Ne crois-tu pas que, cherchant à plaire aux citoyens et négligeant l'intérêt public pour s'occuper de leur intérêt personnel, ils se conduisent avec les peuples comme avec des enfants, essayant seulement de leur plaire,...

Commentaire : Pour quoi donc parler du Gorgias ? N'est-il pas un sujet désuet valable seulement pour embêter les étudiants lors des examens de passage ? Je ne le crois pas. Essayez de remplacer « rhétorique » par « langage politique » et le sujet prend tout de suite une actualité étonnante.

Socrate est scandalisé des techniques qui permettent de convaincre une foule ou une assemblée dans un sens ou dans un autre et sur n'importe quel sujet, négligeant l'intérêt public et en primant des intérêts privés (le mouvement actuel aux USA contre la réforme du Health Care est un très bon exemple de la perversion du langage politique. La campagne pour les présidentielles de M. N. Sarkozy, en est un autre).

En face de cette situation, de la puissance sans contrôle de la rhétorique, le premier souci de Socrate est un souci de méthodologie. Voyons :

Partie 2 : de la Méthodologie

---

¹ Platon, Gorgias – GF Flammarion. Traduction et notes de Monique Canto. Aussi utilisées les traductions d'Émile Chambry et de Victor Cousin.

SOCRATE.- Tu as, je pense, Gorgias, assisté comme moi à bien des disputes, et tu y as sans doute remarqué une chose, savoir que, sur quelque sujet que les hommes entreprennent de converser, ils ont bien de la peine à fixer, de part et d'autre leurs idées, et à terminer l'entretien, [§1] après s'être instruits et avoir instruit les autres. Mais s'élève-t-il entre eux quelque controverse, et l'un prétend-il que l'autre parle avec peu de justesse ou de clarté? Ils se fâchent, et s'imaginent que c'est par envie qu'on les contredit, qu'on parle pour disputer, et non pour éclaircir le sujet. Quelques-uns finissent par les injures les plus grossières, et se séparent après avoir dit et entendu des personnalités si odieuses, que les assistants se veulent du mal de s'être trouvés présents [§1] à de pareilles conversations.... j'appréhende, si je te réfute, que tu n'aies te mettre dans l'esprit que mon intention n'est pas de disputer sur la chose même, pour l'éclaircir, mais contre toi. Si tu es donc du même caractère que moi, je t'interrogerai avec plaisir; sinon, je n'irai pas plus loin. Mais quel est mon caractère? Je suis de ces gens qui aiment qu'on les réfute, lorsqu'ils ne disent pas la vérité, qui aiment aussi à réfuter les autres, quand ils s'écartent du vrai, et qui, du reste, ne prennent pas moins de plaisir à se voir réfutés qu'à réfuter. Je tiens en effet pour un bien d'autant plus grand d'être réfuté, qu'il est véritablement plus avantageux d'être délivré du plus grand des maux, que d'en délivrer un autre; et je ne connais, pour l'homme, aucun mal égal à celui d'avoir des idées [§1] fausses sur la matière que nous traitons. Si donc tu m'assures que tu es dans les mêmes dispositions que moi, continuons la conversation; ou, si tu crois devoir la laisser là, j'y consens, terminons ici l'entretien....

SOCRATE.- Eh bien, consentirais-tu, Gorgias, à poursuivre l'entretien comme nous le faisons à présent, en alternant les questions et les réponses, et à remettre à une autre fois les longs discours que Polos a inaugurés ? ....

SOCRATE (à GORGIAS).- Mais pour que tu ne sois pas surpris si dans un instant je te pose encore une question semblable sur un point qui paraît clair et sur lequel je veux néanmoins t'interroger, je te répète qu'en te questionnant je n'ai d'autre but que de faire progresser régulièrement la discussion et que je ne vise point ta personne. Il ne faut pas que nous prenions l'habitude, sous prétexte que nous nous devinons, d'anticiper précipitamment nos pensées mutuelles, et il faut que toi-même tu fasses ta partie à ta manière et suivant ton idée.

SOCRATE.- Écoute-moi, Gorgias ; je veux que tu saches, comme j'en suis persuadé moi-même, que, s'il y a des gens qui en conversant ensemble soient jaloux de se faire une idée claire de l'objet du débat, je suis moi-même un de ceux-là, et toi aussi, je pense.

SOCRATE.- Tu disais tout à l'heure que, même en ce qui regarde la santé, l'orateur est plus habile à persuader que le médecin.

GORGIAS.- Oui, au moins devant la foule.

SOCRATE.- Devant la foule, c'est-à-dire devant ceux qui ne savent pas ; car, devant ceux qui savent, l'orateur sera certainement moins persuasif que le médecin.

GORGIAS.- C'est vrai.

SOCRATE (à POLOS) Mais mets-toi à ma place : si tu fais de longs discours sans vouloir répondre à mes questions, ne serai-je pas bien à plaindre à mon tour, s'il ne m'est pas permis de m'en aller sans t'écouter ? Cependant, si tu t'intéresses à la discussion que nous avons tenue et que tu veuilles la rectifier, reviens, comme je l'ai dit

tout à l'heure, sur tel point qu'il te plaira, et, tantôt questionnant, tantôt questionné, comme nous avons fait, Gorgias et moi, réfute et laisse-toi réfuter.

SOCRATE (à POLOS).- Moi, au contraire, si je ne te produis pas toi-même, et toi seul, comme témoin, et si je ne te fais pas tomber d'accord de ce que j'avance, j'estime que je n'ai rien fait qui vaille pour résoudre la question qui nous occupe, et que tu n'as rien fait non plus, si je ne témoigne pas moi-même, et moi seul, en ta faveur.

SOCRATE (à CALLICLÈS).- Je suis bien assuré que si tu tombes d'accord avec moi sur les principes que j'ai dans l'âme, ces principes sont vrais. Je remarque en effet [\$1] que pour examiner comme il faut si une âme est bien ou mal, il faut avoir trois qualités, que tu réunis toutes, la science, la bienveillance et la franchise.....

...Ce que tu m'accorderas dans la discussion aura passé par une épreuve suffisante de ta part et de la mienne, et il ne sera plus nécessaire de le soumettre à un nouvel examen. Car tu ne me l'auras laissé passer ni par défaut de lumières, ni par timidité : tu ne feras non plus aucune concession à dessein de me tromper, étant mon ami, comme tu le dis. Ainsi le résultat dont nous serons convenus sera la pleine et entière vérité.

Commentaire 2 : Socrate constate que le discours rhétorique en cours n'a aucune fiabilité quand au vrai et au faux de ses propositions, et ceci est du au but et à la manière dont il est délivré qui ne permettent aucun contrôle ou disons, authentification.

Socrate se propose tout le long du Gorgias de définir une méthode qui permette d'arriver à apposer le label de « vrai » sur les propositions qui ont été discutées. C'est la méthode que Socrate applique dans tous ses dialogues, mais ici, dans le Gorgias, il la met explicitement en lumière.

Quand au but, il est la recherche du « vrai » et l'élimination des idées fausses, à l'exclusion de toute autre considération.

Quand à la méthode, si nous nous référons aux citations qui précèdent, on voit apparaître et se répéter les mots : Objet du débat, question, réponse, réfuter et réfutation, vérité, vrai, accorder, savoir, bienveillance et franchise, examen, épreuve suffisante. Il est possible à partir d'ici d'extraire les règles de la méthode de Socrate – disons en passant, que si bien il est très difficile de départager ce qui appartient à Socrate de ce qui appartient à Platon, la méthodologie qui se dégage du Gorgias, j'aurai tendance à la créditer à Socrate :

1. *L'objet du débat doit être clair.*
2. *Les participants au débat doivent être réunis dans un même lieu.*
3. *Les participants dans le débat doivent avoir pour objectif la recherche du « vrai » et non pas quelque intérêt personnel.*
4. *Les participants au débat doivent avoir trois qualités : « la science, la bienveillance et la franchise ».*
5. *Le débat doit contradictoire, chacun doit être prêt à réfuter et à être réfuté.*
6. *La forme du débat est la « question directe et réponse directe immédiate »*
7. *Le résultat du débat est considéré vrai lorsque tous les interlocuteurs sont d'accord, sinon, le débat doit continuer avec des questions et réponses.*
8. *Ce qui est accordé par tous les participants au cours de la discussion constitue une épreuve suffisante de sorte qu'il n'y a pas à revenir dessus.*

Il est clair, qu'après avoir débattu successivement avec Gorgias et avec Polos, le dernier interlocuteur, Calliclès finit par se dérober et refuse de continuer le dialogue

selon les règles définies par Socrate. Ainsi Socrate frustré par les réticences et la mauvaise foi de Calliclès en vient à engager ce dialogue :

SOCRATE.- Tu m'as réduit, Calliclès, à faire une véritable harangue en refusant de me répondre.

CALLICLÈS (LXXV). – Mais toi-même, ne saurais-tu parler sans qu'on te réponde ?

SOCRATE.- Peut-être. En tout cas, je tiens à présent de longs discours, parce que tu refuses de me répondre.

C'est l'aveu de l'échec de Socrate, il se lance à des « longs discours » qui n'obtiennent plus l'accord des participants, donc, d'après ses propres critères, Socrate ne sait plus si ce qu'il dit est vrai ou faux.

Je trouve pour ma part, curieux, que le dialogue se termine par ce constat d'échec avec Socrate faisant tout le contraire de ce que, selon sa méthodologie, il fallait faire.

16 d'agost de 2009

- **Se suspende el rescate a Óscar Pérez de manera definitiva (El País)**

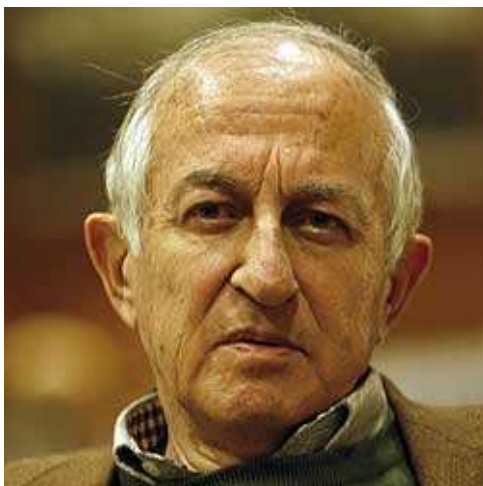
El grupo de rescate se ve obligado a abandonar la búsqueda del montañero accidentado en el Latok II por el mal tiempo y la falta de seguridad.

Comentario: Claro que sabe mal la muerte de este chico. Pero no puedo dejar de manifestar mi sospecha de que se ha hecho un montaje mediático alrededor del salvamento con fines posiblemente comerciales. Me recuerda el caso de la película "The big carnival" (Kirk Douglas,

etc.). Pienso que todos los expertos sabían de antemano que era una misión imposible. Me queda un regusto amargo pensando que algún grupo mediático haya podido jugar con los sentimientos de las personas aprovechándose del morbo de la situación.

15 d'agost de 2009

- **TRIBUNA: JUAN GOYTISOLO : Por qué no pude aceptar un premio**

1ª part (diu J. Goytisolo):

..... acababa de ser galardonado con el Premio Internacional de Literatura dotado de 150.000 euros.

Pero...

Pues hay un pero. La dotación económica del premio -los 150.000 euros- procede de la Yamahiriya Libia Popular Democrática, creada en 1969 por el golpe militar de Gaddafi. Tras un breve debate interior entre aceptar el galardón o rehusarlo, por razones a la vez políticas y éticas, me decidí por la segunda opción.

Comentari 1: Em sap greu haver-me de carregar el Sr. J. Goytisolo, ja van quedant pocs referents dels quals un es pugui fiar. No em vull ara ficar en la qualitat literària de Juan Goytisolo, el problema és que JG ha barrejat sempre molt la seva literatura amb un cert pensament polític que d'alguna manera aniria a contra corrent dels tòpics: " la defensa de las causas justas" com diu ell. Anem a pams, veiem quina coherència aconseguix mantenir J. Goytisolo entre el seu discurs i la seva pràctica: és fàcil comprovar que se li han donat i ha acceptat els següents premis:

1985 *Premio Europalia*

1993 *Premio Nelly Sachs*

2002 *Premio Octavio Paz de Literatura*

2004 *Premio Juan Rulfo*

2008 *Premio Nacional de las Letras Españolas[2]*

2009 *Premio de las Artes y las Culturas de la Fundación Tres Culturas*

L'Europalia es dona a Brussel·les, no he pogut esbrinar ben be qui hi posa el calers, però en el patronat hi ha la Fabiola.

El “Premio Nacional de las Letras Españolas” l’atorga l’estat Espanyoli i hi posa les peles.

Em pot dir el Sr. J. Goytisolo que la CE Europea i l’estat Espanyol són millors que la Jamairya Líbia? Tots aquests anys d’estar “a cavall” entre les dos cultures l’han portat a aqueta conclusió? Millors per qui? Pregunto jo: Pels afgans que pateixen una agressió genocida a la qual participen amb entusiasme les tropes de la CE i les d’Espanya en particular? Pels immigrants del tercer món que troben tota mena de barreres per entrar i que moren per centenars i milers arriscant per mirar de trobar el forat? Pels immigrants que aconsegueixen entrar i llavors són estigmatitzats amb l’etiqueta d’il·legals i per tant segons una directiva Europea se’ls pot tancar en camps de concentració fins a sis mesos per decisió administrativa (sense judici)? Pels partits polítics que no agraden al govern que gràcies a la llei de partits poden ser dissolts arbitràriament¹? Pels particulars que li cauen malament al govern que gràcies a la llei antiterrorista poden ser tancats a la presó de manera absolutament arbitrària? I finalment per tots els espanyols que hem de suportar aquesta grotesca i anacrònica forma d’estat que es diu monarquia?

2ª part (continua J. Goytisolo)

El brutal desequilibrio existente entre Europa y los países árabes no responde únicamente a razones de índole religiosa sino a causas sociales, políticas y culturales que debemos analizar cuidadosamente. No carguemos todas las culpas sobre nuestros hombros. Las suyas son tan graves como las nuestras. La corrupción de las élites gobernantes, las dictaduras que se perpetúan en el poder, la farsa electoral que se repite en la casi totalidad de los Estados de la Liga Árabe.....

Comentari 2: En aquest punt ja quasi bé al·lucino. Aquesta declaració sembla treta dels pamflets del servei de propaganda de l’entitat sionista que ocupa Palestina i que s’autoanomena “Israel” (Sarkozy va dir una cosa semblant durant la visita a un País Africà). Pel senyor Goytisolo el colonialisme i el imperialisme no són coses que convingui donar massa importància. A més, lo que haurien de fer aquest estats (ara es tracta de la lliga àrab) és fer lo que els hi diem de fer nosaltres, els occidentals, que som els detentors del saber màxim, i això si’s plau per força. Es dir que si no ho fan de grat se’ls envien les forces expedicionàries i apa som hi, com a l’Irak, a l’Afganistan i a Somàlia. Molt baix arriba aquí l’amic Goytisolo. El paper de rebel cultural que cultiva te els seus límits, si els ultrapassa perdrà el suport de tota una sèrie d’estaments, tanmateix dins del sistema, que li permeten mantenir aquest estatus llefiscós de que gaudeix. Voldria afegir que si l’ínclit Edward Said se’l trobés, li engegaria una gran puntada de peu al cul.

Un consell final: llegiu els llibres de J. Goytisolo, no presteu cap atenció a les seves declaracions polítiques. Són oportunistes, no tenen cap credibilitat.

PS: No m’he volgut estendre més però podríeu donar una ullada a la institució “Tres Culturas”. Te aspectes inquietants que no sembla que hagin inquietat J. Goytisolo.

---

¹ Si no ho us creieu, podeu trobar totes aquestes lleis i directives per Internet, consulteu-les.

14 d'agost de 2009

- **Fin du procès de Clotilde Reiss (Le Monde)**

Clotilde Reiss selon Photo du Monde

Annunziata d'Antonello de Mesina

Commentaire: Rien que pour souligner que les techniques de présentation de photos dans le journalisme sont un puissant moyen pour influencer le lecteur. Ici il s'agit de souligner l'innocence postulée de C. Reiss en lui donnant un air « virginal ». Je vous mets à côté une reproduction de la célèbre Annunziata d'Antonello de Mesina pour que vous puissiez voir l'effet recherché. Il faut reconnaître que le port du foulard islamique, si flétri par les media occidentaux, ici est mis à profit pour accentuer le rapprochement avec l'image de la Vierge.

13 d'agost de 2009

- **Jam-packed crowds press Grassley on health care (Associated Press)**

PANORA, Iowa – Sen. Charles Grassley, a Republican who is a key bargainer on health care reform, played to packed crowds across the state who left little doubt that they are not happy with what's on the table.

"It seems to me that people are expressing, not just on health care, but people are just very scared about the direction the country is taking," said Grassley, who emphasized that he hasn't signed off on anything.

Comment: The Health Care Reform is the one true battle engaged by Obama until now. As you may know, in the present days there is no a general health cover in the USA, individuals has to contract private health insurances. It turns out that 46 million of Americans do not have this private health insurance and therefore in case of illness they will not be given medical care. Where is the problem then? Why so many people are strongly opposing to Obama's health care reform? To answer you should take into account the history and structure of American society: The

mentioned 46 million of people are the bottom of the society; they belong mainly to “ethnic minorities”: Afro American – meaning slave descendants from Southern States– and Latino American – much of them being also slave descendants from West-Indian colonies. Those people have been obtaining, from the civil war on, formal citizen rights. However, American society has always been very reluctant to any form of social measures implying spending money in the welfare of these “minorities”. In the actual struggle about health care, the deep America of white middle classes is instinctively mobilizing against a structural reform that in short would mean taking money from middle and upper classes to be given to the minorities.

Obama is here before a real stake. We will see if, as he announced in the campaign, “Yes, we can” (he can).

4 d'agost de 2009

- **Excavaciones en Medina Elvira (WebIslam)**

Con la tercera campaña de excavaciones en Medina Elvira, el equipo de Antonio Malpica Catedrático de Historia Medieval de la UGR, trabaja para desenterrar "el yacimiento arqueológico más importante de Europa".

WI: Mucha gente ha oído hablar de Medina Elvira, pero pocas personas saben realmente lo que es. ¿Tiene que ver con que no se ha publicitado lo suficiente?

AM: Tiene que ver con la ideología dominante, que determina que el mundo árabe es accesorio a la sociedad española. No se tiene en cuenta su larga perduración y aunque no somos herederos biológicos, tenemos una herencia cultural. En segundo lugar, efectivamente, los trabajos de investigación han estado en una primera fase y hasta que no avancen no podrán divulgarse en la

medida que sería de desear.

.....
Comentario: Si el mundo árabe se ve como accesorio a la sociedad Española, ¿Como diremos que lo ve la sociedad catalana? Con la cosa de la Alhambra y la Mezquita de Córdoba la sociedad española tiene una cierta conciencia de conexión y herencia cultural con lo árabe y lo musulmán. ¿Pero en Catalunya? A pesar que los en 1605 una un buen porcentaje de la población (entre 15 y 25%) en el Ebro y en el Reino de Valencia eran musulmanes, a estas horas esto no cuenta para nada. ¿Quién en Catalunya, sobretudo en medios universitarios, considera que Ibn Khaffaya, uno de los más grandes poetas de la humanidad, que cantó los encantos de la tierra del Xucar es también un poeta nuestro? Poquísimos, nadie en definitiva, a pesar del poema homenaje que le dedico Joan Fuster:

*oh poeta llunya, estrany, indesxifrabl,
que has decorat ma terra i l'amor amb escenes
de plantes sumptuoses i gaseles fal·laces,
poeta tatuat, com el vi, en l'alegria
i t'esperem també, nosaltres, a la vora
del riu que comparaves a la dolça saliva
sota la nit coberta de totes les absències,
amb la mirada plena del record dels teus vers,*

i t'enyoren, i l'altra sense sospirs s'esgarra,

2 d'agost de 2009

- **Francis Jeanson est mort (RFI)**

Le philosophe Francis Jeanson est mort samedi soir à l'âge de 87 ans. Collaborateur de la revue « Les Temps modernes », proche de Sartre, Francis Jeanson était d'abord connu pour son engagement aux côtés des combattants algériens après le déclenchement de la guerre d'indépendance. Intellectuel mais également homme d'action, il créa le réseau des « porteurs de valise » qui permettait de collecter argent et faux papiers pour les militants du FLN opérant en France.

Commentaire: L'impression qu'on a c'est que dans la France d'aujourd'hui il reste peu d'hommes de l'envergure morale et intellectuelle de Jeanson : des intellectuels mais également hommes d'action prêts à défendre à tout prix les valeurs de la France, même si cette France est prête à trahir ses propres valeurs.

Jeanson s'en va. Qui reste ?

1 d'agost de 2009

- **Jardins del Palau de les Hores (Ajuntament de Barcelona – Medi ambient)**

Dalt del barri de Montbau, al peu de la serralada de Collserola, hi ha un dels edificis més singulars de Barcelona. Es tracta del Palau de les Hores, que fou construït al final del segle XIX. Al davant s'estenen uns valuosos jardins, tant per la seva bellesa com per la vegetació que contenen, voltats d'un entorn molt arbrat-

Comentari 1: Aquesta és l'agradosa presentació que fa la Web de l'Ajuntament. Algú de vosaltres ha provat mai d'anar al tal jardí? Si ho voleu fer, val més que us busqueu us guia nadiu del barri, no és gens fàcil de trobar. Un cop superat l'embolic d'intercanviadors de la Vall d'Hebrón, de trobar per atzar el carrer de l'Harmonia, cal acabar sabent que el jardí es troba dins del campus de les llars Mundet en un lloc no localitzat. Evidentment, quan hi varem arribar no hi havia ningú.

No és ara el meu objectiu cantar-vos les bel·leses del lloc, que les te, si no fixar-me en el "històric" del palau segons la web:

L'any 1893, la finca fou adquirida per Josep Gallart Forgas, un industrial que va consolidar la seva fortuna a Puerto Rico. Gallart va encarregar el projecte del palau i dels jardins a l'arquitecte August Font i Carreras. Les obres es van acabar l'any 1895.

Comentari 2: Com ho va fer (consolidar és un eufemisme) la seva fortuna Gallart a Puerto Rico? Un llibre, "El Campus Mundet: un entorn per descobrir" ens

descobreix que Josep Gallart nascut a la Bisbal d'Empordà se'n va anar a Puerto Rico a fer fortuna el 1852 dedicant-se als Ingenios (Industria del Sucre). Es una manera de dir les coses, de fet els Ingenios eren unes haciendas composades d'una gran plantació de canya de sucre i de la instal·lació necessària de transformació de la canya en sucre. El treball en els Ingenios era fet per esclaus, centenars d'esclaus en cada Ingenio. Recalco aquest cas perquè no és un cas gens excepcional. Mireu, si voleu, en quans casos, associat al nom de grans famílies de burgesos catalans del segle XIX trobareu la paraula Ingenio (<> treball esclau)? Doncs us dic que en moltes i us en dono unes quantes: La família Goytisolo, besavis o el que sigui del Juan, Agustín y José Agustín, La família Güell Ferrer - Compte de Güell, la Família López – marquès de Comillas, Josep Guardiola i Grau, amb els seus diners, la seva viuda, recasada amb Pere Milà va construir la Pedrera - el tal Perico Milà també va fer construir la Plaça de Toros Monumental.

Quan us passegeu pels carrers senyorials de Barcelona i contempleu aquestes cases modernistes espatarrants, en molts casos, si mireu bé, veureu unes ombres obscures al darrera feinejant sense parar: són les ombres fatigades dels esclaus amb el treball dels quals es van poder construir aquestes cases.

Més: Els Gallart van viure a Les Heures fins a la Guerra Civil, en què la finca va ser expropiada i destinada primer a ser la residència del president Azaña, que no la va ocupar mai. Qui sí que s'hi va instal·lar va ser el president Companys, per protegir-se dels bombardeigs de Barcelona, ja que era un indret força complicat d'atacar des de l'aire. Fins i tot s'hi va construir un refugi subterrani.

El cas és que el fill del fundador de Les Heures, Josep Gallart Folch, va lliurar una fotografia aèria de la finca al general Kindelan perquè la bombardegés, cosa que aquest no va fer per les dificultats orogràfiques.

Comentari 3: La cosa queda ara perfectament arrodonida. El fill Gallart va ser un Franquista rabiós que hauria estat encantat si hagués pogut causar la mort del president Companys abans del que li tocava. El fill Gallart, un d'aquest grans burgesos catalans franquistes que figura que no existeixen (no se'n parla).

29 de juliol de 2009

- **El atentado contra la casa cuartel de la Guardia Civil de Burgos (El Mundo)**

"buscaba víctimas mortales", por eso es un "gran atentado fallido". El ministro del Interior, Alfredo Pérez Rubalcaba, ha afirmado que ETA no sólo quería atacar contra el Instituto Armado, sino que la bomba de "potencia importantísima" también iba dirigida "contra sus familias". Esta circunstancia, "le da un aspecto adicionalmente canalla".

Rubalcaba ha destacado el carácter "enloquecido" de los terroristas con esta acción. "Sabemos que son asesinos y salvajes, **ahora también que están enloquecidos. Esto no les hace más fuertes, sino más peligrosos**", ha alertado el titular de Interior tras recorrer la zona del atentado y visitar a las personas afectadas.

.....**dormían casi 120 personas, de las cuales 41 son niños.** "No era un atentado sólo contra la Guardia Civil, que ya de por sí es detestable, **es un atentado pensado**

para hacer daño a sus familias", ha señalado, "l que le da un aspecto especialmente canalla".

Comentario / Pregunta: ¿A nadie se le ocurre plantearse que las mismas declaraciones de Rubalcaba se pueden aplicar a las actividades de las tropas de ocupación en Afganistán, entre ellas las españolas? También ahí se bombardea y se mata a diario en lugares donde viven niños, familias mujeres embarazadas. Las bombas utilizadas ¿son menos potentes que las de ETA? ¿Debemos considerarlos a ellos y a la cúpula que los manda como “asesinos y salvajes, ahora también que están enloquecidos”? ¿Es cierto que esto no les hace más fuertes, sino más peligrosos? Y finalmente ¿el hecho que hagan daño a las familias los hace particularmente canallas?

Os dejo con estás preguntas. Cada cual que se construya sus respuestas.

26 de juliol de 2009

- **Carretera de les Aigües**

Passejada per la vessant de Collserola que mira cap a Barcelona:

La Carretera de les Aigües (actualment de manera oficial Passeig de les Aigües, tot i que segueix essent coneguda pel nom tradicional de carretera) és un camí de passejada situat a la serra de Collserola, al terme municipal de Barcelona. Discorre pel vessant que mira cap a la ciutat de Barcelona, des del barri de Penitents fins el barri de Pedralbes i Esplugues de Llobregat, i la seva longitud d'extrem a extrem és d'uns 10 quilòmetres.

(El famós maratonista Francès Riel Carol entrenant-se a la Carretera de les Aigües)

Comentari: Barcelona és certament una ciutat que te molts atractius, molts d'ells ben celebrats i ben apreciats pels turistes. Segurament molt menys coneguda és la Carretera de les Aigües. En canvi, és un indret fonamental que marca una diferència. A mig camí entre lo que seria un parc – no ho és – i un passeig, - tampoc ho és ben bé –, es troba una carretera de terra situada com diria el poeta a mig aire de la serra, que circula entre mig d'una vegetació molt variada, - de tant en tant hi ha una font - amb un aire molt menys pol·lucionat que el de la ciutat de baix i tanmateix amb unes vistes esplèndides sobre aquesta ciutat i el mar que la voreja. És el lloc immillorable per anar a fer esport, esport de corre o caminar, a peu o en bicicleta – els vehicles de motor hi són prohibits (amb una cadena). Es un bon lloc per anar el caps de setmana i els matins abans d'anar a la feina, o a els capvespres en sortir-ne. I efectivament, si aneu a aquestes hores sempre hi trobareu gent, sols o en colles, que corren, van en bicicleta o simplement és passegen. I dona goig de veure'ls. D'alguna manera compleix una funció semblant a la del Central Park a NY en millor, diria jo.

Fem memòria

TENIU UNA FOTO HISTÒRICA DE LA GUERRA CIVIL

ENVIEU-NOS-LA

El Periodico

Més enllà de les cròniques oficials o de les fotos de reporters, la guerra civil espanyola es reflecteix en la memòria de les persones. La realitat d'aquells anys ens arriba a través del record de la gent que els va viure en primera persona, aquells que encara recorden qui era aquell soldat de la foto que apareix afaitant-se a la trinxera, o aquella dona que torna a casa amb el cistell buit. Aquella foto que teniu a casa completa la crònica de la guerra amb el testimoni dels que estaven a l'altre costat de la càmera. És la seva foto, però és la història de tots nosaltres.

Comentari: Amics, no se m'ocorre una iniciativa periodística millor que aquesta en els últims 20 anys. Us recomano molt que doneu una ullada a les "galeries" de fotos ja recollides. Sobretot les que parlen de la vida quotidiana. Segur que encara que sigueu joves haureu sentit parlar d'aquestes coses a la família i possiblement un avi vostre o un altre avantpassat hauria pogut ser el protagonista d'alguna d'aquestes fotos. Molts, com jo, no podreu evitar que se us faci un nus a la gola en veure la innocència, la ingenuïtat, els sentiments que traspuen aquestes fotos.

Aquesta foto tan punyent (la dedicatòria diu "Vives para nosotras y vivimos para ti. Con cariño eterno, Ciria y Pepita - 14-3-38) em fa recordar aquells versos d'Agustí Bartra quan parla de les dones que van a despedir els trens

de soldats que surten cap el front:

Són les germanes, les esposes, les mares.
Les del llavi que vol i el cor que no sap;
Les del pit madur i mans no avars;
Les de les faldes profundes i de mocador al cap.
(del poema Elles 1938)

Honor a Bartra que ha sigut capaç d'escriure aquest poema !

23 de juliol de 2009

- **Los Goytisolo. De hacendados en Cienfuegos a inversores en Barcelona (Estudio de MARTÍN RODRIGO Universitat Pompeu Fabra)**

De las conclusiones “En la segunda mitad del siglo XIX, se estableció una sólida red que cruzaba el Atlántico para vincular las economías cubana y catalana. Partiendo de Cienfuegos (de La Habana, de Matanzas, de Sagua o de Santiago de Cuba) y pasando por Nueva York, Londres o París, parte de los beneficios generados por la economía insular acababan en Cataluña.”

Comentario: Es un artículo superinteresante que vale más que 10 lecciones de historia. Se da cuenta en él del rápido enriquecimiento de Agustín Goytisolo Lezarzaburu en Cuba.

Resumiendo: Emigra a Cuba a principios del XIX donde muy rápidamente se va a convertir en un hacendado dedicado a la producción de azúcar. Las haciendas dedicadas a la producción de azúcar se llaman Ingenios Consistían en una explotación agrícola donde se cultivaba la caña de azúcar y las instalaciones necesarias para la transformación de la caña en azúcar; los ingenios funcionaban a base de esclavos. Los Goytisolo llegaron a tener centenares de ellos. Una parte muy importante del “surplus” generado por estas haciendas fue invertido en Catalunya y contribuyo así de manera decisiva a la “Renaixença” de Catalunya en la segunda mitad del XIX, cuya rápida industrialización, vemos, se hizo en buena parte a partir de capitales sustraídos en Cuba. Otras enseñanzas se pueden derivar de este artículo. Pero baste ahora con esto.

15 de juliol de 2009

- **168 killed in Iran plane crash (AP)**

Iranian airlines, including state-run ones, are chronically strapped for cash, and maintenance has suffered, experts say. U.S. sanctions prevent Iran from updating its 30-year-old American aircraft and make it difficult to get European spare parts or planes as well.

Comment: Another example of how careful western countries are about preserving the life of other people. They don't hesitate to put in danger civil Iranian lives by submitting to embargo aircraft spares parts. That attitude will lead unmistakable into plane crashes and lots of people killed. It doesn't matter, what matters is to put Iran into kneels before western Gods.

14 de juliol de 2009

- **El tripartit beneeix el pacte de finançament al veure complert al "màxim" l'Estatut (El Periodico de Catalunya)**
  - Castells diu que l'acord "fa efectiva" la bilateralitat entre Catalunya i l'Estat El PSC repta CiU a anar als tribunals si considera il·legal el nou model
  - CiU no té por de quedar-se sola i repta ERC a explicar d'on treu les seves xifres
  - ERC veu possible arribar als 5.000 milions addicionals

Comentari: Uf! Podrem respirar més tranquils durant una estona. Hauria estat catastròfic que no s'hagués arribat a un acord. Les amenaces més probables eren: eleccions a Catalunya amb nou govern de Convergència i eleccions a Espanya amb nou govern del PP. De qualsevol manera està clar que no soc l'únic d'haver vist aquests perills. Si el Zapatero va fer una reorganització de govern penso que va ser essencialment per posar al capdavant de la negociació tios (i ties) disposats a no fracassar. Sembla que el Mas s'havia fet il·lusions i havia apostat per una ruptura. Ara s'ha quedat totalment frustrat i políticament molt arraconat.

En Montilla s'ha apuntat un tanto. Ha demostrat tenir molt més senderi que el Maragall. Els dirigents d'ERC semblen no ser tan "penjats" com les bases i han donat un suport indispensable. Mediàticament l'acord s'ha jugat bé i ha passat com un gran triomf. Tenim tripartit per un quan temps més amics! Potser no és per tirar coets però: Que duri!

11 de juliol de 2009

- **Urumqi Riot (Peoples Daily)**

An overwhelmingly majority of the suspects had been arrested and were being probed, said Li Zhi, Communist Party chief of Urumqi.

Those who committed crimes will be seriously punished no matter what ethnic groups they belong to, he said. "The government has the ability to control the situation."

"For those who had conducted beating, smashing, looting and arson and continue to go onto streets to breach social order, we will severely punish them according to law," Li said.

Comment: I guess that Chinese Government should weight very carefully what he is going to do in terms of punishment. Situation in Xinjiang has proven not to be under control. It seems that Chinese authorities do not have a clear understanding of what is going on in this region. They talk once an another about economic grow and development, but his alone is not enough, they should listen to local population, Youghours, the autochthonous population, and give them responsibilities and power in the government of the autonomous region. In few words: To give them a leadership where they would feel comfortable. It is not sure that the Chinese government will proceed that way. They may be tempted by the tough way "seriously punishing" Youghours: If they are so ill-fated as to decide to execute dead penalty against some Youghours, they will, as they say in French "mettre les feux aux poudres" for an ever lasting conflict.

3 de juliol del 2009

- **La capella ardent de Baltasar Porcel rep un miler de visites**

Montilla, Artur Mas, Ernest Benach i Jordi Pujol, entre els assistents. També hi han passat escriptors, representants d'altres sectors culturals i professors de llengua amb els seus alumnes.

Comentari: Porcel era un racista declarat, èxplicit, que no se'n amagava. Jo li recordo un article ja fa temps, em sembla que escrit arrel d'un viatge a Egipte, en el qual es despatxava amb un menyspreu total en relació als àrabs i als musulmans tractant-los de tot i atribuint-los tots els vicis i defectes amb tota mena d'insults col·lectius. Es possible que aquest tipus de discurs no desagradi a tothom en aquest país. Es tanmateix un escarni que un senyor així hagi acabat sent director de no res menys que l'Institut de la Mediterrània, que inclou en riba meridional tota aquella gent que ell tant menyspreava. Per la meva part, després de llegir aquell article no vaig tornar a llegir mai més res seu i aconsello a la gent sensata de seguir el meu exemple.

10 de juny del 2009

- **El renovador i combatiu lingüista Joan Solà obté el Premi d'Honor**

Comentari: Combatiu? I tant que ho és l'amic Solà: Una mena de paramilitar de la llengua catalana diria, mirant bé, se li veu la metrallera lingüística que surt per sota de la gavadina. En principi, en Joan Solà és un lingüista que va escriure, juntament amb en Sebastià Bonet, un remarcable tractat sobre la "Sintaxi generativa catalana", una gramàtica Chomskiana, vaja. Fina ací, tot bé. Fa la seva feina de lingüista. Ara bé, jo que no l'havia seguit gaire, he descobert avui una altra cara d'aquest senyor, gràcies a l'esdeveniment d'aquest premi i a l'interviu que en conseqüència li dedica el Periódico. Vegeu si no:

-El seu primer llibre d'articles es titulava Parlem-ne. El nou, Plantem cara. ¿Les coses estan pitjor?

....Fa un segle i mig que diem que la llengua és l'essència del país però ningú s'ho creu.

Comentari: Es plantegen moltes qüestions: Qui som els que diem? La frase en si "la llengua és l'essència del país", és veritat que alguns la repeteixen molt, però també és veritat que a mi em sembla res menys que evident. Vaja extremadament discutible i fins i tot una fal·làcia. Ningú s'ho creu? Els que ho diuen tampoc? Jo crec que el Sr. Solà si que s'ho creu.

....Una alta jerarquia de la Generalitat va dir que el castellà necessitava un reforç a Catalunya. Això és el sarcasme més intolerable que es pot fer.

....¿Què passa de veritat a l'escola? Que a una persona de 30 anys ni li sonen els grans escriptors catalans. És un escàndol intolerable.

Comentari:La paraula "intolerable" surt dues vegades en poc espai. No sembla que vulgui ser tolerant, el Sr. Solà.

A les persones de 30 anys no li sonen el grans poetes catalans i sembla que la culpa és de l'escola. Ara bé, jo us demanaria que anéssiu a una bona llibreria i hi demanéssiu un llibre de poemes d'un gran poeta català: d'en Vinyoli, d'en Bartra, d'en Gabriel Ferrater..... No en tenen cap. Cap "Passeig d'aniversari", ni un "Quetzalcoalt", zero "Teoria dels cossos", etc. De qui és culpa això? De l'escola? Aneu en canvi a comprar una samarreta del Barça, en trobareu a qualsevol botiga del barri. Tot això és culpa de l'escola? O potser que a la nostra societat unes coses li interessin i altres no? Potser en contes de creuades lingüístiques contra el castellà convindria fer una altra mena d'accions que ressaltessin el valor d'allò que en té.

No em puc deixar de dir l'efecte tronat i miserable que hem va fer veure asseguts als palcos de l'estadi de Roma per veure un partit de football, El Zapatero, el Montilla, el Carod, l'Hereu, el Juanca, i jo que sé qui més allà amb el Berlu. No diguem la pèrdua prestigi cultural que implica un fet així.

La falta de coneixements d'història de la literatura no sembla un problema només del català.

-Però a mi no m'importa el que els passi al francès o al castellà....

Comentari: Això és absolutament típic de la esquifida mentalitat d'aquest senyors (ara es fan dir sobiranistes). Tot el que no sigui el català, no existeix, no els importa, pot desaparèixer, ensorrar-se, anar-se'n en orris sense que els afecti el més mínim.

I és escèptic sobre la integració lingüística de la immigració.

–Les classes de català per a adults només arriben al 2-3% del col·lectiu. I als 15 dies els dos terços se n'esborren perquè veuen que tot és una enganyifa, que no necessiten aquesta llengua. Com que acceptem la submissió política i lingüística, no podem anar mai a fons. Considero que el que passa és un genocidi. Un genocidi lent, encobert i amb paraules amables. Aquests són els pitjors, perquè no reaccionen. Ens diuen que som un model de convivència entre llengües... i el que fem és renunciar.

Comentari: Ací els conceptes s'encadenen com si res. Ara, el missatge que s'indueix és que els immigrants se'n foten del català, que contribueixen a la submissió lingüística i de fet participen en un genocidi (de qui? Dels Catalans? De Catalunya?). I tot plegat es culpa de la pretensió de convivència entre llengües. Entenc que segons el Sr. Solà: fora convivència de llengües, visca la guerra entre les llengües.

–¿Quina és l'amenaça més immediata, la pèrdua d'ús o el mal ús?

Una llengua se salva si és útil i necessària, però no podem aconseguir que la llengua sigui obligatòria on realment compta.

Comentari: aquí està el vertader quid de la qüestió: obligar i per tant també prohibir. Obligar a parlar en català i prohibir parlar en castellà. Veig, en un mal son, el Sr. Solà de comissari lingüístic d'un govern català sobirà, organitzant la brigada lingüística dels Mossos d'Esquadra, la qual envia els seus policies, de paísà, és clar, a fer de "ganxo" pels carrers adreçant-se a la gent en castellà: si l'interpel·la't respon també en castellà, ja ha begut oli: li posen una multa o si és reincident l'envien una temporada a un camp de treballs lingüístics forçats.

Tot plegat un desastre, i aquests senyors com en Solà, que van de paladins de la pàtria i que a gent com jo ens tenen per una 5ª columna, en realitat estan destrossant el país - o com ni vulguem dir - malgastant les energies en una activitat paranoica autodestructiva que no porta a res.

Perquè, els grans escriptors de què parla el Sr. Solà, són escriptors morts, però escriptors que en vida tenien ja un gran renom, fins i tot internacional. Quins són els escriptors d'ara que se'ls poden comparar? Això és el que ens hauria de preocupar: perquè perdem pistonada? Perquè perdem qualitat?

PS : Senyors com el Joan Solà i companyia, van sempre parlant dels països catalans. Però perquè no reivindiquen Miguel Hernández com un poeta dels països catalans? (solució en el proper número).

28 de maig del 2009

- **Cicle de conferències Mites clàssics. Les claus interpretatives (Caixaforum)**

La mitologia és rica a crear éssers extraordinaris que formen un imaginari atractiu alhora que inquietant, com el que representen multitud de criatures marines, entre elles les sirenes.

A càrrec de Paloma Cabrera, conservadora i cap del Dept. d'Antiguitats Gregues i Romanes del Museu Arqueològic Nacional

- El viatge dels argonautes: Jàson i Medea **Dimarts, 9 de juny, 19.30 h**

- El mite de l'Atlàntida **Dimecres, 17 de juny, 19.30 h**
- El mite de Pandora **Dimarts, 30 de juny, 19.30 h**
- Demèter i Persèfone, les dues deeses d'Eleusis **Dimarts, 7 de juliol, 19.30 h**

Comentari: Aquest cicle te bona pinta, segurament hi ha d'haver coses bones. Lo que és segur, és que és millor anar a una d'aquestes conferències que quedar-se a casa a mirar la televisió

25 de maig del 2009

- **Julien Coupat au « Monde »**

Heureusement, le ramassis d'escrocs, d'imposteurs, d'industriels, de financiers et de filles, toute cette cour de Mazarin sous neuroleptiques, de Louis Napoléon en version Disney, de Fouché du dimanche qui pour l'heure tient le pays, manque du plus élémentaire sens dialectique. Chaque pas qu'ils font vers le contrôle de tout les rapproche de leur perte. Chaque nouvelle "victoire" dont ils se flattent répand un peu plus vastement le désir de les voir à leur tour vaincus. Chaque manœuvre par quoi ils se figurent conforter leur pouvoir achève de le rendre haïssable. En d'autres termes : la situation est excellente. Ce n'est pas le moment de perdre courage

Commentaire : J'ai parlé de Coupat le 19 mai. Maintenant le Monde décide de lui offrir une tribune et Coupat en profite. Ça vaut la peine de le lire. Le ton ironique et narquois de sa critique stimule. Ce n'est pas que je sois d'accord avec toutes ses analyses, non, mais ce n'est pas le moment de lui chercher querelle. Il a des bonnes trouvailles : Si l'on ne fait pas attention, dit-il, on s'achemine vers une société composée d'une « élite impériale de citoyens et des masses plébéiennes tenues en marge de tout ». Il finit en beauté avec une citation chère a Mao-tse-dong : « La situation est excellente ».

Coupat ne paraît pas qulcun qui est jugé. Il juge et ça lui plait. Il a probablement l'avantage du langage. Le type de logique politique développé par Coupat est en train de se perdre en France. Coupat en fait son avantage : fort de son système il se sent invulnérable.

PS : il paraît que cet article est en train de faire quelques remous en France.

- **Dels corsaris europeus als pirates de Somàlia (El Periodico de Catalunya – Cartes del lectors)**

David Llistar Bosch

Coordinador de l'Observatori del Deute a la Globalització

Càtedra de la UPC Terrassa

Si als somalis dedicats a aquest ofici (segrestar barcos) se'ls anomena pirates, a alguns europeus se'ls podria anomenar corsaris. Corsari és qui pirateja, però amb el suport del seu país; parlo dels pesquers europeus, i en particular dels espanyols, líders mundials en pesca il·legal industrial. La majoria de les poblacions de països com Somàlia viuen a la costa i depenen gairebé completament de la pesca artesanal. Les naus aspiradores de peix europees, nord-americans, japoneses i xineses s'estenen per tot el globus. La seva acció afecta els ecosistemes marins i, encara pitjor, la subsistència de molts habitants de costes com les de Somàlia, que hauran de buscar altres horitzons per poder alimentar la seva família; per exemple: emigrar a Espanya o comprar armes --moltes són fabricades a Espanya-- i llançar-se a la guerra del pirata. Quina paradoxa...

Comentari: Vegeu les notícies del 12 i 13 abril 2009. Només cal afegir uns mots d'agraïment a "el Periodico" per haver inserit aquesta nota encara que sigui a una

secció una mica subalterna com és la de “cartes dels lectors”. Hauria sigut millor posar-ho com un article a la secció “Internacional” però, que hi farem!

23 de maig del 2009

- **Un libro póstumo de Zhao desenterra la matanza de Tiananmen**

Aunque conservador desde el punto de vista político en los ochenta, Zhao defendió al final de su vida que China debe caminar hacia una democracia parlamentaria de tipo occidental -algo que los dirigentes actuales han insistido que Pekín nunca hará- "porque es el mejor sistema disponible". De lo contrario, según afirmó, "será imposible" solucionar problemas "como la corrupción rampante y la creciente brecha entre ricos y pobres" ni "materializar el gobierno de la ley".

Comentari: En curs de redacció

22 de maig del 2009

- **Exposición: Palladio l'Arquitecte**

Estimado **Sr. CAROL**:

La Fundación "la Caixa" tiene el honor de invitarle a la inauguración de la exposición: **Palladio el Arquitecto**

El acto tendrá lugar el jueves 21 de mayo, a las ocho de la tarde, en CaixaForum

Conferencia inaugural:

A cargo de Howard Burns, comisario de la exposición.

Comentari: Howard Burns diu en un article sobre Palladio: “La reputazione di Palladio agli inizi, ed anche dopo la morte, si è fondata sulla sua abilità di disegnatore di ville”. Ben segur que aquest és l’aspecte clau que cal tenir en compte per entendre l’obra de Palladio i la seva posició en la historia de l’arquitectura. Palladio no cal que sigui el primer o el més gran arquitecte del renaixement, com diuen pomposament alguns comentaris arrel de l’exposició. En canvi, si que és el que te una més gran producció - una més gran producció de vil·les de pagès. I per què això és així? Doncs perquè Palladio sap adaptar-se perfectament a la demanda del mercat. Burns ens ho explica tirant mà de les teories marxistes sobre les condicions de producció i la lluita de classes: Resulta que cap els anys trenta quaranta del segle XVI la demanda de productes agrícoles, especialment cereals, augmenta d’una manera brutal a la regió. Les explotacions agrícoles s’han de posar a treballar al màxim rendiment. Nous terrenys són posats en explotació. Les explotacions són cada vegada més grans. Aquestes explotacions esdevenen una font de rendiments extraordinària pels seus propietaris que tenen necessitat d’explicitar el seu poder respecte la classe treballadora i respecte els veïns concurrents a base de símbols potents. El més important i més visible d’aquest símbols és el casat (la villa). Hi ha doncs una demanda brusca de casats com més aparatosos millor, però també econòmics i ràpids de construir. No cal parangonar-se amb els palaus “de ciutat”; calen columnes, però no calen columnes de marbre, etc. Conten sobre tot les aparences.

Amb aquestes premisses, Palladio, impulsat pel seu protector i “soci” Trissino dissenyen tot un procés productiu adaptat a la situació. Fora el materials nobles (i cars), per exemple les columnes es fan de maons arrebossats amb argamassa. Fer un disseny (un projecte) totalment específic- da capo - per cada casat no és possible. Palladio concep unes estructures modulars a partir d’un repertori de mòduls preestablert amb les quals associant convenientment el mòduls en funció de les necessitats de cada cas aconsegueix donar una personalitat a cada obra tot conservant un estil inconfusible.

Aquest és el secret de Palladio que ens desvela Burns. Una arquitectura per “nou rics” que s’orienta una mica cap allò que en Francès se’n diu “trompe l’oeil” amb mètodes de disseny i producció serialitzats . Aquest és el truco que li ha permès una producció tan gran.

No és el tipus d’explicació que trobareu en els llibres i articles de divulgació, per això val la pena de donar-li les gràcies a Howard Burns d’ajudar-nos a obrir els ulls.

21 de maig del 2009

- **L'Iran desafia Occident amb un míssil que pot arribar a Israel (El Periódico)**

1. • El Seijl 2 llançat també amenaça les bases dels EUA al golf Pèrsic
2. • El ministre d’Afers Estrangers italià cancel·la una visita a Teheran

Comentari: Torna la secció “El món a l’inrevés”. Heu mirat el mapa? Hi ha algun estat dels EUA al golf Pèrsic? Llavors, que hi fan unes aquestes bases dels EUA al golf Pèrsic? No seria més propi llegir: Les bases dels USA al golf Pèrsic amenacen contínuament l’Iran. El poble Irania fa esforços per organitzar la seva defensa. Tots el pobles amics de la pau i de les relacions equitatives i justes entre els estats es congratulen dels avenços de l’Iran per tal de protegir-se d’una agressió que pot ser imminent.

20 de maig del 2009

- **Diotima sobre la “bellesa” (δε συμπόσιον)**

¡Oh, mi querido Sócrates!, prosiguió la extranjera de Mantinea, si por algo tiene mérito esta vida, es por la contemplación de la belleza absoluta, y si tú llegas algún día a conseguirlo, ¿qué te parecerán, cotejado con ella, el oro y los adornos, los niños hermosos y los jóvenes bellos, cuya vista al presente te turba y te encanta hasta el punto de que tú y muchos otros, por ver sin cesar a los que amáis, por estar sin cesar con ellos, si esto fuese posible, os privaríais con gusto de comer y de beber, y pasaríais la vida tratándolos y contemplándolos de continuo?

Comentari: Es evident que Diotima assumeix que Socrates i els seus amics senten atracció a morosa i sexual pels infants i el jovenets mascles, no pas per les nenes i les noies. Així, convindria tenir present que quan es parla d’amor Platonic hom

s'està referint a un amor "homosexual" i de qualque manera "pederasta". En general la gent, quan parla "d'amor platonic" el que vol dir es que es tracta d'un amor sense contacte físic. Es veritat que això també li sembla millor a Diotima-Socrates-Platon però sempre en el context "homosexual" indicat.

¿Qué pensaremos de un mortal a quien fuese dado contemplar la belleza pura, simple, sin mezcla, no revestida de carne ni de colores humanos y de las demás vanidades perecibles, sino siendo la belleza divina misma? ¿Crees que sería una suerte desgraciada tener sus miradas fijas en ella y gozar de la contemplación y amistad de semejante objeto? ¿No crees, por el contrario, que este hombre, siendo el único que en este mundo percibe lo bello, mediante el órgano propio para percibirlo, podrá crear, no imágenes de virtud, puesto que no se une a imágenes, sino virtudes verdaderas, pues que es la verdad a la que se consagra? Ahora bien, sólo al que produce y alimenta [351] la verdadera virtud corresponde el ser amado por Dios; y si algún hombre debe ser inmortal, es seguramente este.

Ací, Diotima, com ella molt bé diu, arriba al punt més alt del seu misteri, de la seva escalada mística, que no és pas un estat purament contemplatiu sinó en un estat en què el individu mateix és capaç de creació de virtut ja que està en contacte amb la veritat. En aquest finale s'igualen bellesa = virtut = veritat. En aquest punt, iniciat en el gran secret, aquest home pot ser immortal.

No em sembla massa diferent, en aquesta conclusió, el discurs de Diotima (assumit per Socrates i per tant també per Platon) del d' Aristoteles en el "De anima". Anem en compte de no confondre el significat del mot ànima que fa servir Aristoteles, molt ampli i complex, amb el concepte molt més barroer que representa la paraula ànima en el cristianisme. Considerem que la paraula que fa servir Aristoteles és Psyche (Ψυχή) que és una forma que també existeix en el nostre llenguatge actual encara que amb matisos semàntics diferents, però segurament més propers a Aristoteles que "anima".

Una nota final: A partir d'aquest paràgraf no sembla que Platon postulés la "immortalitat" de l'ànima. Ja que ací veu la immortalitat com un cas excepcional d'aquest home que hauria arribat a percebre lo "bell".

19 de maig del 2009

- **Tarnac : Julien Coupat reste en prison (Le Monde)**

Une nouvelle demande de remise en liberté de Julien Coupat, incarcéré depuis six mois dans l'enquête sur des sabotages de lignes TGV à l'automne 2008, a été rejetée mardi 12 mai par la chambre de l'instruction de la cour d'appel de Paris.

Commentaire : Coupat, l'affaire Julien Coupat, c'est le Guantanamo de la France. Je vous en parlerai un jour plus en détail. Pour l'instant, remarquer que les moyens de communication et organisations politiques Françaises si prêts à s'émouvoir pour les atteintes aux « droits de l'homme » à Cuba, au Venezuela ou au Myanmar, font preuve dans ce cas là, d'un sang froid et d'une circonspection totales. S'y vous n'y fixez pas l'attention, vous ne serez pas

bousculés par les dénonciations et les protestations au sujet de l'affaire Coupat. La paille et la poutre, quoi.

- **Ethiopian troops 'return to Somalia' (al-jazeera.net)**

Ethiopian troops have reportedly crossed the border into Somalia as fighting there intensifies between government forces and Islamist fighters, witnesses said.

Comment: I would say that we could see this coming. Any time the government imposed by the US and allies is in danger they push Ethiopian troops into Somalia. Remembering the "Black Hawk" episode they don't want to do the dirty (and dangerous) job by themselves. No wonder then that Somalia is not getting to any stability with such recurrent foreign troops interventions. How could then, on the other hand, anybody complain about piracy and so on?

17 de maig del 2009

- **Piturrino fa de music. Carles Santos + BCN216 – Teatre Lliure**

Comentari: Qui gust més extraordinari de poder veure aquesta funció de Carles Santos. Ell i 12 músics: dos violins, una viola, un cello, dos percussionistes, cinc instruments de vent i el director. Músics joves, joveníssims completament entregats a l'obra. Carles Santos és una altre dimensió, amb ell la música és corprenedora, planera i alhora gens "clàssica". Diríem que en ell es recullen milers d'anys de tradició musical de molts països. Principalment de la Mediterrània. Santos és això: una síntesi, un condensat de cultura mediterrània. Amb ell podria ser que hi copséssim aires dels cartaginesos, ritmes dels grecs antics, marxes triomfals dels romans. Tot això preparat com una cosa nova, que no s'assembla amb res. A si, sobretot el so de las bandes de música, tan presents en tots el pobles del Regne de València (antiga confederació Catalano-Aragonesa). No hi ha dubte, Santos te punts en comú, comparteix sensibilitat amb Fellini. Ho he entès quan han començat a sonar el instruments de vent. Però també amb quina gran creativitat i subtilitat i vigor fa tocar cada un dels instruments de corda en solo per després, al moment adequat, que s'hi afegeixi el tutti dels instruments de vent. Quin partit incomparable es treu de cada instrument! El conjunt pot semblar esbojarrat, però quina tècnica i quina preparació hi ha darrera de cada seqüència! Hi ha, crec que es evident, multitud de referències: una d'elles seria al surrealisme i al dada en l'escena final què els percussionistes treuen unes pistoles i comencen a engegar trets (escenes semblants al cabaret dada a Zurich). Quina troballa! L'escena final amb els sorolls i els crits, crec que s'ha d'entendre com una mena d'insurrecció de lluita contra les forces de repressió (els Mossos d'Esquadra?). M'atreviria a dir que Santos, en el seu domini, fa la millor música, no tan sols del país, si no del món.

*Una menció especial pels músics, tan m
acos, tan llestos i tan ficats en l'obra.*

Ser capaços de fer una funció així, sí que ens dona punts com a país. Més que guanyar no se quines cridaneres copes de football, o uns fatigosos partits de tennis.

16 de maig del 2009

- **Ambush at Afghan school in 'Valley of Death' (Yahoo news)**

The Saturday gunbattle erupted following a humanitarian mission by a joint patrol to deliver 60 bags of school supplies to the students, aged 5 to 12-years old.

No one in the patrol was killed in the firefight Saturday.

It was unclear what happened to the students after the joint patrol retreated.

Comment: Again everything is put upside-down. A military patrol engaging a gunbattle in an occupied country they call that “humanitarian mission”. It was unclear the state of the students after the “humanitarian mission”, most possibly several kids were death or injured. Why they don’t call it mass murder, or genocide or holocaust by the way?

- **Prohibición de la candidatura Iniciativa Internacionalista al Parlamento Europeo (El País).**

La Sala Especial del Tribunal Supremo anuló la pasada madrugada, por 11 votos contra cinco, la candidatura Iniciativa Internacionalista - La Solidaridad entre los Pueblos al Parlamento Europeo (IISP), por considerarla sucesora del entramado ETA- Batasuna porqué..... 23 candidatos están vinculados al mundo

abertzale

Comentario: Que la democracia parlamentaria a base de partidos, etc. sea el régimen ideal para la cosa pública puede ser discutible, pero es que incluso entre los que se dicen sus defensores incondicionales no se la respeta para nada. ¿En que se funda entonces esta prohibición? Pues en la llamada “Ley de Partidos” y, o, en la llamada Ley Antiterrorista”. Un país con leyes de este tipo ya tiene un mal cariz democrático. Pero ¿Alguien se ha leído estas leyes? Yo lo he hecho y he visto (como sospechaba) que para prohibir no hay que probar realmente nada. Todo queda a la apreciación subjetiva del tribunal: Si cree que...., si considera que hay evidencia que...., si se queda establecida la relación con.... En definitiva, se instala la prohibición discrecional de los partidos. Por ejemplo se dice en este caso que 23 candidatos están vinculados al mundo abertzale. Si no me equivoco, abertzale, quiere decir independentista. ¿Esta prohibido ser independentista vasco? ¿Si uno se declara independentista pierde sus derechos de ciudadano como elegible?

Lo que más duele es que ningún partido (de los “legales”) reacciona de manera contundente. Ni los comunistas – o como se llamen ahora – ni nadie toma la decisión, correcta, de retirarse de estas elecciones-farsa.

Todas estás marrullerías que rebajan nuestra democracia a la tercera división, no impiden a nuestros dirigentes dar lecciones de democracia a países como Cuba, Venezuela, Bolivia o Irán que cometen el enorme pecado de no querer someterse al yugo del Imperio.

11 de maig del 2009

- **GM Failure and the so called “crisis” (The New York Times)**

DETROIT — General Motors does not plan to sweeten its debt exchange offer to bondholders, even though its failure would probably push the company into bankruptcy, G.M.’s chief executive said Monday.

Bondholders who hold more than \$27 billion in G.M. debt have until May 27 to decide whether they will swap their bonds for shares of a restructured G.M. The company has said it needs 90 percent of the bonds to be exchanged in order to meet Treasury Department guidelines to receive billions of dollars in additional loans. Analysts say that is unlikely to happen.

Comment: At the beginning of the nineties the communist economy collapsed in Soviet Union amid de great rejoicing of the “free world” and “free market” world.

Now “free market” economy is collapsed, as you can see from the above news. Because, what else can mean the “USA treasury” incredible amounts of money employed to support the most important US banks? What are the warranties for those astronomical loans? In fact the own banks shares are the warranties, nothing in fact as the banks have no chance to reimburse the debt. The Federal Government is taking over all the financial system in the shadows of these negotiations and transactions. Now it is the turn of car makers: according to the news above, US Treasury is going to put billions on it.

US economy is already a state economy, guys.

And given that in democratic country state is people, US economy becomes “de facto” a socialist economy controlled and directed by the government. But, China economy is from 1949 a socialist economy. Then the two biggest economies in the world are socialist (state dependant). Not to say that EU is in a similar or more exaggerated situation than the US.

It was nonsense to think that “free market” laws could deal and manage the evolution of the humanity, even in the short term. Aristotle would say that “free market” has been an Entelechy (έντελέχεια).

9 de maig del 2009

- **Nine killed in US missile strike in Pakistan**

By Associated Press (The Independent) *Saturday, 9 May 2009*

Nine people were killed in a suspected US missile strike on a militant stronghold near the Afghan border today, Pakistani officials said.

Comment: Hundreds of people, among them children, women and old people are killed daily by Western invasion armies in Pakistan and Afghanistan. But who cares in Western countries? Parliaments keep voting authorization and funds for those attacks, people keep voting the political parties responsible of the killings.

There is no way to stop the killers?

5 de maig del 2009

- **Diotima sobre la “creació” (δε συμπόσιον)**

- Com és això, concretament ? – vaig preguntar (Sòcrates)
- De la manera següent (Diotima): Saps que creació es quelcom múltiple, car de fet tota causa que faci passar qualsevol cosa del no-ésser a l'ésser és creació, de tal manera que les obres acomplertes en totes les arts són també creacions, al mateix temps que els professionals que les realitzen són tots creadors.
- Dius veritat.

Comentari: Ací la sàvia Diotima (amb l'acord de Sòcrates) és prou contundent: tots els que fan coses que no existien abans són creadors. No fa una distinció entre artistes i artesans, considerant aquests darrers com uns artistes rebaixats, de segona divisió. Nosaltres, en la nostra societat actual, si que la fem aquesta distinció, la qual cosa ens porta a una concepció esquizofrènica de l'activitat productiva/creativa. Agafant al peu de la lletra l'afirmació de Diotima ens acostaríem a la concepció de Marx sobre el treball i podríem arribar a posar en el mateix sac el pintor famós (Picasso,...), la teixidora d'alfombres de Konya i l'obrer a la cadena de muntatge de la Seat a Martorell. És un enfocament molt més humanista que els que circulen correntment.

- Tanmateix – va continuar dient – saps també que no s'anomenen creadors, sinó que tenen altres noms, mentre que de la totalitat de la creació s'ha separat una sola part, la que es refereix a la música i a la mètrica, i es denomina amb el nom del tot: només això, en efecte, s'anomena poesia, al mateix temps que s'anomenen poetes aquells que poseeixen aquesta part de la creació.

- Dius la veritat - vaig dir

Comentari: Ací es juga amb les paraules d'una manera que es perd en les traduccions: poieo en grec antic és un verb que vol dir “fer” en el sentit de fer un producte o de crear alguna cosa. Llavors aquell que fa – o crea – la cosa és el poietes i la cosa feta és la poesia. El que ens explica ací Diotima és que, ja en el seu temps, els termes de poeta i poesia es reservaven per aquells que feien creació basada en la música i la mètrica. Tot plegat em porta a pensar que si Diotima ens pogués venir a veure, consideraria que només són poietes entre nosaltres els compositors de cançons com ara Brassens, Brel, Beatles, i posem Antònia Font. Que pensaria de Baudelaire, Elliot, Cernuda i Espriu? Segurament ens falten espais i espectacles on la poesia es diu i sobretot es “canta”: mètrica i música s'han d'associar per que allò sigui poesia.

- **Sòcrates i Diotima (δε συμπόσιον)**

Sòcrates: "...porque quiero referirte la conversación que cierto día tuve **con una mujer de Mantinea**, llamada Diotima. Era mujer muy entendida en punto a amor, y lo mismo en muchas otras cosas. **Ella fue la que prescribió a los atenienses los sacrificios, mediante los que se libraron durante diez años de una peste que los estaba amenazando. Todo lo que sé sobre el amor, se lo debo a ella.**"

Comentari: Situar-se en l'horitzó d'expectatives de la societat grega (d'Atenes) del segle V AC es pràcticament impossible ens deia l'excel·lent professora de Teoria de La literatura de l'UB Montserrat Reig. Es una advertència que malauradament no tenen en compte molts dels crítics o comentaristes de l'obra de Plató. Molts, convençuts de que formem part de la mateixa tradició cultural i tot això, en parlen quasi bé com si fos un coetani nostre que hagués escrit la seva obra fa uns quants anys. Això els obliga, és clar, a fer una tria i a expurgar tot allò que no entenen o que no casa amb la imatge tòpica de Plató que van formant. Una imatge en la qual la racionalitat ocupa un lloc principal i en la qual el saber és una qüestió d'una élite masculina que es passeja tot filosofant. El saber del grecs antics, pensem, és de collita pròpia i els estrangers – bàrbars - estan mal vistos. No diguem lo allunyada que està l'idea actual de l'amor platònic de lo que es pot entreveure en textos com el Symposium. Per començar s'hi parla bàsicament d'un amor entre homes – o, més ben dit, entre un home fet i un jovenet – ara, si intentem fer un paral·lel amb el tema homosexual tal com es planteja en la nostra societat farem una marrada absoluta.

Tornant al text que encapçala aquests apunts, ja veiem que tira per terra la majoria dels tòpics que hem citat: Diotima és manifestament una endevina o una sacerdotessa d'algun temple sagrat. És una dona i és una estrangera. I tot el que Sòcrates sap de l'amor – un dels seus temes principals - li deu a ella. A mida que avança el diàleg Diotima acaba destapant el seu joc;

Diotima: "Quizá, Sócrates, he llegado a iniciarte hasta en los misterios del amor; pero en cuanto al último grado de la iniciación y a las revelaciones más secretas, para las que todo lo que acabo de decir no es más que una preparación, no sé si, ni aún bien dirigido, podría tu espíritu elevarse hasta ellas. Yo, sin embargo, continuaré sin que se entibie mi celo. Trata de seguirme lo mejor que puedas."

Comentari: Llavors veiem que Diotima es una iniciada en els misteris més secrets i que el seu coneixement li ha estat revelat per mitjans que ho són tot menys racionals: són màgics! No ens hauria d'estranyar, tota la societat grega esta banyada per aquestes nocions de misteris, oracles, sacrificis, cerimònies "màgiques", etc. Només cal considerar el lloc central que aquests temes ocupen, per exemple, en les tragèdies.

Com s'ho feien els grecs antics per casar el rigor lògic dels "diàlegs" amb el "saber" fonamental provinent dels "secrets"? És un problema nostre que segurament no arribarem a resoldre mai. De moment el que fem és suprimir un dels termes de la paradoxa i decretar que el saber grec clàssic és el sùmmum de la racionalitat. Es més fàcil.

3 de maig de 2009

- **Platon, Fedre, Egipte i l'escriptura**

Sòcrates. - Doncs bé, vaig sentir dir que va viure a Egipte als voltants de Naucratis un dels antics déus del país, aquell a qui li està consagrat l'ocell que anomenen Ibis. El seu nom és Theuth i va ser el primer a descobrir no sols el nombre i el càlcul, sinó la geometria i l'astronomia, el joc de dames i els daus, i també les lletres. Regnava llavors en tot Egipte Thamus que vivia en aquesta gran ciutat de l'alt país a què anomenen els grecs la Tebes egípcia, així com a Thamus l'anomenen Ammon. Theuth va anar a veure'l i, mostrant-li les seves arts, li va dir que havien de ser entregades a la resta dels egipcis. Va preguntar-li llavors Thamus quines eren els avantatges que tenia cadascuna i, segons se les anava exposant aquell, reprovava o lloava el que en l'exposició li semblava que estava malament o bé. Moltes van ser les observacions que en un i en un altre sentit, segons es compta, va fer Thamus a Theuth a propòsit de cada art, i seria molt llarg el referir-les.

Comentari : Cada ú llegeix Platon segons li convé, llimant unes coses, ressaltant-ne unes altres. Una de les coses que es passen per alt és com en el fragment d'aquí sobre Platon pren com a referència el saber Egipci per opinar d'una cosa tant important com l'escriptura. Poetes i filòsofs grecs no es cansen de referir-se a Egipte com a la font del saber llur. Però resulta que dins de la nostra dita civilització occidental (western civilization) és considera que la Grècia clàssica no solament en forma part sinó que n'és un soci fundador, i per tant no queda bé mostrar la filosofia grega poant el seu saber en els misteris egipcis. De fet, només mirant un mapa ja veureu que la Grècia antiga no estava a l'Occident de la Mediterrània sinó a l'Orient. De civilització en aquells temps, a la Mediterrània, només n'hi havia una: La Oriental, a la qual pertanyia la Grècia de Platon.

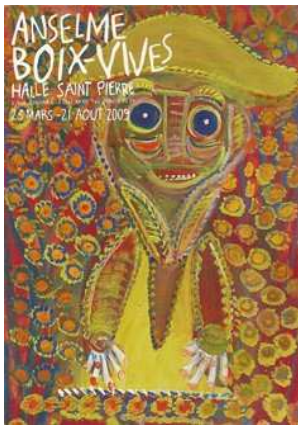
Però un cop que va haver arribat a l'escriptura, va dir Theuth: «Aquest coneixement, oh rei, farà més savis als egipcis i augmentarà la seva memòria. Perquè s'ha inventat com un remei de la saviesa i la memòria». I aquell va replicar: «Oh, Theuth, excels inventor d'arts, uns són capaços de donar l'ésser als invents de l'art, i altres de discernir en quina mesura són avantatjosos o perjudicials per als qui faran ús d'ells. I ara tu, com a pare que ets de les lletres, has dit per afecte a elles l'efecte contrari a què produeixen. Ja que aquest invent donarà origen en les ànimes dels qui l'aprenquin a l'oblit, per descuit del conreu de la memòria, ja que els homes, per culpa de la seva confiança en l'escriptura, seran portats al record des de fora, per uns caràcters aliens a ells, no des de dins, pel seu propi esforç. Així que, no és un remei per a la memòria, sinó per suscitar el record el que és el teu invent. Aparença de saviesa i no saviesa vertadera procures als teus deixebles. Doncs havent sentit parlar de moltes coses sense instrucció, faran la impressió de conèixer moltes coses, malgrat ser en la seva majoria uns perfectes ignorants; i seran enutjosos de tractar, en haver-se convertit, en comptes de savis, en homes amb la presumpció de ser-ho».

Comentari: Aquesta posició contra l'escriptura, a la qual Platon dona tot el seu suport, ha creat molts problemes als comentaristes contemporanis que la veuen paradoxal i absurda. Molts se'n surten dient que és una mania nostàlgica de Platon a la qual no cal fer gaire cas. Si, pel contrari, li fem cas, veurem una cosa bastant evident i és que el saber de veritat es transmet per contacte directe, com la grip, del

mestre cap els deixebles, i que aquests tenen dret de preguntar i posar pegues i el mestre ha de ser capaç de donar una resposta consistent o bé modificar el seu discurs. Això milita contra el que ara se'n diu ensenyament a distància per internet, etc. La Universitat a Distància, segons això, seria un contrasentit.

2 de maig de 2009

- **Exposition d'Anselme Boix-Vives à la Halle Saint Pierre (Paris XVIIIè)**

Anselme Boix-Vives (1899-1969), ex-berger catalan, marchand de primeurs en Savoie connaît une trajectoire de feu van goghienne. En sept années de création intense, il va produire une oeuvre riche de plus de 2 400 peintures ou dessins, transposition primitive et généreuse de son Plan de paix, rédigé en quatre manifestes sincères et utopistes. Celui que l'on classe volontiers dans l'art brut est certes original, mais à la façon du mysticisme catalan médiéval. Ses illuminations, art d'instinct et d'invention, peignent et dépeignent sans relâche sa société universelle où se côtoient rois et reines, papes, missionnaires et apôtres, hommes politiques, travailleurs et patrons, à travers des harmonies dynamiques de couleurs qui se révèlent dans leur tonalité affective.

Comentari : La presentació no deixa de ser una mica fantasiosa (en realitat va néixer prop de Morella), en canvi l'exposició és d'una gran rellevància. Reconec que no coneixia Boix-Vives i que l'exposició m'ha causat un gran impacte. Em sorprèn que sigui tan poc conegut a casa nostra (ni a Catalunya ni a Espanya), tampoc anem tant sobrats de figures destacades. Decep que la Generalitat ni cap galeria o sala d'exposició Catalunya o València no li hagi dedicat cap retrospectiva, mentre que altres llocs del món se'l tenen en gran consideració.

PS: La Halle Saint Pierre a Montmartre és un dels llocs que cal visitar a Paris.

1 de maig de 2009

- **A propos de la poétique d'Aristote et la littérature :**

« Il est vrai que les auteurs qui exposent en vers quelque point de médecine ou de physique reçoivent d'ordinaire cette qualification ; mais, entre Homère et Empédocle, il n'y a de commun que l'emploi du mètre. Aussi est-il juste d'appeler le premier un poète et le second un physicien, plutôt qu'un poète. »

Commentaire : A remarquer cette première distinction entre œuvres « poétiques » et œuvres qui ne méritent pas cette qualification. Et quelles sont, donc, les œuvres qui font partie de la Poétique ?

« L'épopée la poésie tragique, la comédie, la poésie dithyrambique, l'aulétique, la citharistique, en majeure partie se trouvent être toutes, au résumé, des imitations. »

« ...de même, parmi les arts précités, tous produisent l'imitation au moyen du rythme, du langage et de l'harmonie, employés séparément ou mélangés. »

Commentaire : On voit bien que les genres poétiques, quels qu'ils soient, se produisent toujours au moyen d'une performance. Plus clair, on n'y accède pas par

une lecture en privé mais en tant que public d'un « spectacle » collectif. L'œuvre écrite ne peut pas être séparée de sa présentation visuelle et orale. En ceci la Poétique d'Aristote se distingue de ce que nous appelons actuellement « littérature » : ce mot nous suggère tout de suite des rangées de livres disposés sur une étagère. Musique et danse faisaient toujours partie des performances poétiques. L'idée du livre de poésie qu'on lit dans son coin, était inexistante chez les grecs d'avant le IV siècle AC.

« Le fait d'imiter est inhérent à la nature humaine dès l'enfance; et ce qui fait différer l'homme d'avec les autres animaux, c'est qu'il en est le plus enclin à l'imitation : les premières connaissances qu'il acquiert, il les doit à l'imitation, et tout le monde goûte les imitations. »

Commentaire : La poétique c'est de l'imitation. Mais, l'imitation de quoi ? L'imitation du réel qui nous entoure, de la nature, de la nature humaine le plus souvent.

22 d'abril de 2009

- **A Londres un jurat ha declarat Ferran Adrià el millor cuiner del mon**

Comentari: Segurament el jurat estava format pels representants del fabricants d'hamburgueses i pizzas congelades. Es diu que el plat amb el qual Adrià va convèncer el jurat van uns castissos canalons amb beixamel de bava de llimac i embolcall de barretina.

En els temps passats les glories catalanes reconegudes mundialment eren pintors inspirats com Joan Miró i Salvador Dalí o escultors refinats com Gargallo i Leandre Cristòfol o polítics ferrenys com Companys i en Durruti o encara escriptors subtils com Josep Plà i Mercè Rodoreda. Ara són enredaires sofisticats com el Ferran Adrià o musculosos tenistes com el Rafael Nadal.(No parlo dels futbolistes, perquè des d'en Samitier fins al Messi sempre n'hi ha hagut).

19 d'abril de 2009

- **Violència policial a Barcelona**

Un home mor després d'intentar sortir d'un cotxe patrulla (de la Guardia Urbana) rebentant els vidres a cops de cap (El Periodico).

Comentari: Ep! A qui es pensen que poden enredar? Vist l'història i els mètodes d'aquesta gent m'hi jugo qualsevol cosa que l'han atonyinat a dins del cotxe fins a deixar-lo mort. Espero que aquesta persona tingui família i coneguts que presentin la corresponent denúncia als tribunals. Aniré seguint i informant de l'evolució d'aquest tema.

- **Sant Jordi (pagina d'anunci del Periódico)**

Petit Sant Jordi 09

Viu un Sant Jordi Bestial !

Informat a www.abacus.coop

Comentari: Sabeu qui era Sant Jordi? Doncs a l'origen un sant llegendari popular a Capadòcia a partir del segle VII. El podeu veure pintat en mantes esglésies "rupestres a la zona de Neveshir. Fins ací tot bé. Tanmateix el paper del Sant va evolucionar en varios països. Entre ells, en terres catalanes es va convertir en el símbol del genocidi contra els musulmans del Sharq-al-Andalus. Al crit de "Sant Jordi fira'ns" els esquadrans

*de la mort cristians es llençaven a la destrucció, expulsió i mort dels musulmans d'aquestes terres. Fins que no en va quedar ni un. Darrere el llibre i la rosa s'amaga un personatge sanguinari. Això també és el que celebrem el 23 d'abril. Curiosament molts catalans s'exclamen que els espanyols celebrin amb el 12 d'octubre el genocidi dels pobles d'Amèrica, ara no els fa res de celebrar-ne un altre de genocidi. Jo dic: **Sant Jordi? No gràcies!***

13 d'abril de 2009

- **Somalia and the Pirates (2)**

Els EUA rescaten viu el marí segrestat en aigües somalis

Tres dels pirates que retenien el capità van morir en l'operació militar (El Periódico)

Comentari: "Van morir" diu la noticia. Queda més bé que dir que els van matar, com és la realitat. No he vist en cap medi cap comentari lamentant la mort d'aquestes tres persones. Suposen, aquests medis, que van tenir la sort que es mereixien, i que tots – la majoria – dels lectors hi estant d'acord. Res de parlar-nos de les seves dones, els seus fills, el dolor dels seus pares, com es fa tant a bastament amb les víctimes dels atemptats d'ETA - per exemple.

Recorda, però, lector, allò que ens va dir Villon en una situació semblant:

*Frères humains qui apres nous vivez
N'avez les cuers contre nous endurciz,
Car, se pitié de nous pauvres avez,
Dieu en aura plus tost de vous [merciz](#)*

12 d'abril de 2009

- **Somalia and the Pirates (1)**

Ali Abdullahi, a security consultant and risk management analyst specialising on Somalia, said the only way to tackle piracy is to address the political and economic problems there.

"A lot of the time, we're not talking about the core issues which have made piracy a major event in Somalia," he told Al Jazeera.

"There has been a lot of illegal fishing by international agents, toxic dump wasting on parts of Somalia, a lack of bad governance as well, all of which are the real causes of piracy."

Comment: Add to this that Somalia has been invaded several times in the recent years: by the Americans first, then by Ethiopians (pushed by the Americans), and that now all sorts of battleships of the western coalition (and some others) are crossing the Somalian coast. My dear fellows, I am becoming rather sympathetic towards somalian so-called "Pirates".

11 d'abril de 2009

- **El Museu de Rajoles de Can Tinturé d'Esplugues del Llobregat**

El Museu Can Tinturé d'Esplugues del Llobregat, ubicado en una casa construida a finales del siglo XIX por el arquitecto Claudi Duran Ventosa a petición de Joan Tinturé Campreciós, acoge el primer museo monográfico de azulejos de muestra del Estado español. El fondo está formado principalmente por la colección de Salvador Miquel.

Comentari: Un petit museu esplèndid. La col·lecció està molt ben presentada. L'esclat dels colors de la ceràmica és pròpiament fabulós. La pintura a l'oli potser és més flexible que la ceràmica, però pel que fa als colors. l'esplendor de la ceràmica és superior.

10 d'abril de 2009

- **Présidentielles en Algérie**

ALGER (Reuters) - Abdelaziz Bouteflika a été réélu pour un troisième mandat à la présidence algérienne avec 90,24% des suffrages exprimés.

La participation, qui était la grande inconnue du scrutin de jeudi, est également en hausse: elle s'est établie à 74,11% des électeurs inscrits, contre 58% il y a cinq ans et 60% en 1999, année de l'arrivée de Bouteflika à la présidence. (Le Monde)

Commentaire : Les medias Français n'ont pas arrêté ces derniers jours de prendre une attitude méprisante vis-à-vis des élections en Algérie. Ils tablaient sur une faible participation pour discréditer les résultats. Là, ils en ont pour leur grade d'autant plus que les élections ont été superviser par des observateurs étrangers (au fait, il y a des observateurs dans les élections des pays de la CE, au Pays Basque, par exemple ?). Mes félicitations au peuple Algérien.

26 de març de 2009

- **Altermodern Tate Triennial**

Want to know what's happening in contemporary art now? Then visit Altermodern, the fourth Tate Triennial at Tate Britain. This selection of new contemporary art presents some of the best that current British art has to offer, alongside international artists who are working with similar themes. This year's Triennial has been curated by Nicolas Bourriaud who co-founded the influential contemporary gallery Palais de Tokyo in Paris (TimeOut).

Comment: No much more to be said. If you can, you have to go to the exhibition. Why not to make up a trip to London? There are the low cost flies and the pound is very low.

- **Obama sobre l'Afganistan (Avui)**

La situació és cada cop més perillosa" a l'Afganistan, ha indicat el president nord-americà, que ha precisat que "nombreuses avaluacions d'intel·ligència han advertit que la xarxa terrorista Al-Qaida planteja activament atemptats contra els Estats Units des del seu refugi al Pakistan".

"la seguretat de tot el món està en joc".

Comentari: No us sona aqueta música? Es veritat que les il·lusions sobre l'Obama ja fa dies que s'han perdut. Ara, que el senyor que ens va estar matxacant durant mesos amb el "Yes, we can" repregui tot d'una exactament els arguments de la camarilla Bush, és massa. Segurament ara vol dir Yes, we can fer el que sempre hem fet matar, destruir, assassinar dones i criatures, expoliar en aquells llocs del món que ens caiguin malament o que no s'agenollin quan passem nosaltres.

23 de març de 2009

- **El ejercito israelí ordenó disparar contra sanitarios**

Una hoja de papel en hebreo en la que aparece la frase "*Reglas de enfrentamiento: disparar también contra los rescatadores*" denuncia el diario Haaretz. También denunció una camiseta llevada por los soldados con el dibujo de un punto de mira que apunta al vientre de una mujer palestina embarazada y el lema: *Un disparo, dos muertas*.

Comentario: No hace falta comentario, ¿o si?

22 de marc de 2009

- Diu Antoni Bassas que « Dice **Giovanni Sartori** en su último ensayo que "la democracia es la mejor máquina que se ha inventado nunca para permitir al hombre ser libre. Y el problema no es la máquina, sino los maquinistas, los ciudadanos, que no somos nada del otro mundo. Inventar esta máquina nos ha costado dos mil años. Intentemos no perderla" ».

Comentari: Una ximpleria més sobre el tema "que macos que som nosaltres que hem inventat la democràcia i bla, bla, bla"

21 de marc de 2009

- **US navy vessels collide near Iran (The Guardian)**

Submarine and amphibious craft collide in strait of Hormuz while heading to port for repairs.

The collision in the strait of Hormuz, between [Iran](#) and the Arabian peninsula, occurred in darkness when the submarine was submerged. The craft, the USS Hartford, suffered no damage to its nuclear propulsion system, a spokesman for the 5th Fleet said.

Comment: Western officials are hysterical about the potential dangers of Iran nuclear developments. But look what they do! Imagine a nuclear Iranian submarine and other Iranian warships patrolling and colliding in the British Channel. What would people in Europe think and feel? What do you think people in Iran are actually thinking and feeling?

As the Great Ayatollah Ali Khamenei says, the new start in the relations between the USA and Iran proposed by president Obama, should start by a complete withdrawal of the western war forces from the Middle East.

19 de marc de 2009

- **Mobilisation réussie** en France : 3 millions de personnes ont défilé, jeudi, dans toute la France (Le Monde).

Commentaire : Le nord de la France est un pays aux hivers très froids. Ce n'est que vers la mi-mars que les températures commencent à devenir potables et qu'il fait bon d'être dans la rue. C'est pourquoi les mouvements de rue ont toujours eu tendance à se développer dans la période entre mars et juillet (i.e. la prise de la Bastille, la Commune de Paris, la libération de Paris, Mai 68). Sarkozy et sa clique feraient bien d'être attentif à l'évolution du mouvement actuel. Le « temps » joue contre eux. Ils pourraient se voir drôlement bousculés !

---

18 de marc de 2009

- **Manifestacions contra el "Pla Bolonya".**

El desallotjament de la UB desferma protestes i enfrontaments entre estudiants i mossos a Barcelona.

Segons ha explicat avui el seu rector, Dídac Ramírez, era "necessari" desallotjar els estudiants perquè en els últims dies "havien traspassat la línia vermella" i "s'havia d'evitar una escalada de violència", ha assegurat.

Pati de lletres

Comentari: Del Plà Bolonya” nomès en coneixem les excel·lències que en canten les autoritats. El punt de vista dels estudiants protestataris és sistemàticament menystingut i ridiculitzat. En canvi, les declaracions del Rector Dídac Ramírez no deixen lloc a dubte: És un individu autoritari partidari del arguments contundents: les trompades dels Mossos d’Esquadra (SS).

Faig des d’ací una crida a la solidaritat amb els estudiants anti-Bolonya.

PS: Després de veure unes fotos i uns vídeos de les càrregues dels Mossos d’Esquadra contra els estudiants em confirmo en la idea que la policia catalana està al nivell de les millors policies que recorda la història recent: Les SS, la Milícia de Vichy, els “Grisos”, els CRS. Va valdre la pena de lluitar per aconseguir una policia pròpia.

---

15 de març de 2009

- **Welcome (de Philippe Lioret)**

« **Welcome** » met simplement en accusation un système. Je supporte très mal l'idée que l'on puisse me faire chier si j'emmène un mec qui n'a pas de papiers bouffer une pizza ou dormir chez moi - nous dit Philippe Lioret.

Commentaire: J'ai vu le film. Si vous voulez avoir un aperçu du type de société dans laquelle nous vivons (dans la CE) et des choses qu'on fait avec l'argent de nos impôts, allez le voir. Si ça vous est égal, si vous préférez vivre peinar, restez chez vous.

<http://www.rue89.com/la-bande-du-cine/2009/03/10/philippe-lioret-calais-est-notre-frontiere-mexicaine>

---

14 de marc de 2009

- **RAF (Rote Armeefraktion).**

Perquè persones políticament cultivades van acabar en el reaccionari carreró sense sortida del terrorisme individual? Pregunta el crític del Periodico, N.S., parlant de la pel·lícula RAF (Rote Armeefraktion).

Comentari: La pregunta esta plena declaracions tendencioses: Quina sortida pot tenir un carrer, quan no es coneix, només se sap ficant-s'hi. Evidentment la gent de la RAF no en deien terrorisme de lo que feien, en deien lluita armada – la qualificació de terrorisme es subjectiva i sovint només depèn del grau de simpatia o antipatia del que parla. D'altra banda, no se perquè en diu "individual", la RAF tenia una organització i les accions estaven coordinades i tenien un objectiu. Finalment, reaccionaria l'acció de la RAF? D'on ho treu això? Va ser reaccionaria l'actuació del MIL de Puig-Antich? I els del FRAP eren reaccionaris? I els Montoneros? Francament, al llarg de la meua vida he vist i continuo veient coses molt mes reaccionaries que la RAF, però és una tècnica coneguda de manipulació el capgirar el sentit dels conceptes i aplicar-los als seus contraris. Els vertaderament reaccionaris eren les autoritats alemanyes de l'època que van acabar assassinant e les presons el membres de la RAF que havien capturat. En aquest sentit hi ha una altre pel·lícula, modèlica, que es diu Stammheim, de Reinhard Hauff i que ja us ho dic, us costarà de poder veure.

---

13 de marc de 2009

- **"Israel lobby".**

Charles Freeman, a veteran diplomat hugely experienced in Middle Eastern affairs, had been chosen to head the National Intelligence Council, the body that delivers to the White House influential and highly sensitive reports synthesising the views of the country's 16 intelligence agencies.

But, on Wednesday, he withdrew his name from consideration, declaring he had fallen victim to what he called the "Israel lobby". Its campaign, he charged, had "plumbed the depths of dishonour and indecency," including "wilful distortion of the record, the fabrication of falsehoods, and an utter disregard for the truth. (Rupert Cornwell, The Independent)

Comment: It is nobodies secret the powerful influence of the Jewish lobby over the USA government (not only this, by the way), but at the same time nobody dares to talk about it, out of fear of the beforesaid lobby. My congratulations to the journalist signing the article.

- **Anatra "Gay"**

Attrazione tra gli ultimi maschi. L'anatra blu rischia di estinguersi

In Inghilterra si tenta di farli accoppiare con l'ultima femmina rimasta. Ma Ben e Jerry tubano solo tra loro. (La Repubblica)

Commento: Senza commento.

- **Ser musulmán en España**

Ser musulmán en España es ser miembro de una minoría en un país con muy poco desarrollo de las libertades religiosas, un país que acaba de salir de casi quinientos años de monolitismo religioso, durante el cual el Islam ha sido brutalmente perseguido. (Webislam, Abdenur Prado. Presidente de la Junta Islámica de Catalunya).

Comentario: Empieza a ser hora que el país se entere de que hay musulmanes nativos que tienen una voz y a los cuales es más difícil de llamarlos desdeñosamente “ellos” puesto que son más bien “nosotros”. ¿O no?

---

12 de març de 2009

- **La coca y la ONU**

A Vienne, Evo Morales défend la feuille de coca devant l'ONU :

La feuille de coca n'est pas de la cocaïne, a expliqué le président bolivien, par ailleurs leader syndical des cultivateurs de coca dans son pays. Elle n'est pas nocive pour la santé, elle n'engendre pas de perturbations psychiques ni de dépendance.

Commentaire : Article Tout à fait dans le style du journal « Le Monde ». Vous remarquerez le « par ailleurs leader syndical des cultivateurs de coca dans son pays ». Ça c'est du journalisme impartial et sans parti pris.

Faites gaffe, si par mégarde il vous arrive de lire « le Monde », prenez tout de suite un antidote.

- **Locus Amoenus**

Trobem reunida en un sol llibre la millor poesia lírica que es va escriure a l'Edat Mitjana a tota la península i en tota la seva pluralitat lingüística i cultural: llatí, àrab, hebreu, mossàrab, provençal, galaico-portuguès, català i castellà. Els autors del recull, “Locus Amoenus”, són Carlos Àlvar i Jenaro Talens.

Comentari: Sense haver-lo llegit sembla que que estigui ben enfocat que “posa de manifest la profunda coexistència entre els segles XI i XV de diverses modulacions del lirisme amorós. Us remeto també a les meves reflexions sobre el tema: Canon Frontalier

PS: Un internauta que s'anomena abenyusuf es plany que Alvar i Talens s'han aprofitat d'un treball universitari que ell havia fet i que els acusats havien dirigit i que finalment li havien refusat. Ves a saber! Aquestes coses poden passar.

Tanmateix pot ser interessant de llegir el llibre.

11de Marc de 2009

- **Amb la República vivíem millor.**

Encarnació Martorell acaba de publicar “Amb ulls de nena. El dietari de guerra a la rereguarda”. Un diari guardat durant 70 anys a les golfes d’una casa del barri d’Horta. Diu: **Amb la República vivíem millor.**

Comentari: M’hi jugo alguna cosa que val més llegir aquest llibre que veure un capítol de “El cor de la ciutat”.

- **Cutres**

SEAT no tindrà el Q3 si no hi ha congelació salarial, afirma la Direcció de WolksWagen.

Comentari: Xantatge patronal sense embuts. I en Montilla s’hi apunta tot dient: “Es moment de treballar més i fins i tot guanyar menys”. Es probablement veritat que amb les condicions actuals els obrers, o assalariats tenen mala peça al teler. Potser els convindria seguir els sinistres consells del company Pepe.

- Deixo per un altre dia comentar el sainet de la nova llei del cinema.

---

10 de Marc de 2009

- **Maniobres a Corea del Sud**

26.000 soldats del USA participen amb 30.000 soldats Sud-coreans en maniobres militars conjuntes a Corea del Sud. Les maniobres duraran fins el dia 20 de Març.

Comentari: segurament són “Forces de Pau”.

- **El TPI ataca**

El TPI (Tribunal Penal Internacional) amb seu a La Haya a decretat una ordre de detenció contra el President del Sudan Omar Hassan al Baixir.

Comentari 1: Mentrestant Bush (ara Obama), Zapatero, Sarkozy i companyia posen l’Afganistan a sang i a foc i tant tranquils. I no diguem la banda de gàngsters que ocupen Palestina!

Comentari 2: Actualment hi ha quatre països musulmans ocupats per tropes de la “Coalició Occidental”: Irak, Afganistan, Palestina i Somàlia. Si Rússia o la Xina no si oposen veurem aviat com el Consell de Seguretat avala una intervenció armada al Sudan.

- El “controvertit” advocat Francès Jacques Vergès explica la seva defensa dels acusats per terrorisme o crims de guerra – Culpa Occident de les pitjors barrabassades.

Comentari: Escolteu Vergès, us netejarà el cap millor que cap xampú (per dins).

- Hi ha una exposició antològica de Joaquim Mir a Barcelona

Comentari: Aneu-hi. Segurament no teniu res millor per fer.

- **Lolitas**, Enric Granados 113, 3º, 2ª Catalanas, Europeas y Latinas de 10 mañana a 22 noche.

Comentari: Ja veieu que la condició de la dona està super-bé en els postres països Occidentals. Això ens permet de donar lliçons als altres.

- El cineasta Francès Philippe Loiret, realitzador de la pel·lícula “Welcome” sobre la immigració, compara els sense papers amb els jueus de 1943 i la policia Francesa actual amb la de “Vichy”. El ministre Francès de la immigració, etc., un desgraciat que es diu Eric Besson, s’enfada.

Comentaris: Nois, serà qüestió de corre a veure aquesta pel·lícula!